

Radosna MISIJSKI LIST vijest

Priča iz Etiopije

Na tragu naše karizme:
niče kuća odgoja i škola

Trijumf dječje snage

Apostolat molitve

Molimo da nam Duh Sveti pomogne prepoznati dar različitih karizma unutar kršćanskih zajednica i otkriti bogatstvo različitih obreda i tradicija u krilu Katoličke crkve.

Sadržaj

Uvodnik	Odgoj i briga za druge	3
U središtu	Maslinova grančica - moj dar za misije	4
Iz života naših misionara	Priča iz Etiopije	6
	Na tragu naše karizme: niče kuća odgoja i škola.....	8
	Trijumf dječje snage	9
Intervju	Željko Pervan: "Život bez Boga opasna je pustolovina.....	11
Apostolat molitve	Apostolat molitve za siječanj 2024.	13
Aktualnosti	Kap vina za kap vode.....	14
	Misijnska tribina u Čerinu	14
	Nadbiskupijski centar za pastoral mladih „Ivan Pavao II.“ u Sarajevu	15
	Drugi misijnski laboratorij	15
	Hodočašće misijnskih suradnika u Zagreb	17
	POTICAJ ZA 2024.: Dan kruha i Misijnska nedjelja u Malom Lošinj	18
Životni put jednog misionara	Svečano smo proslavili Božić.....	19
In memoriam	Sestra Maristela (Anica) Galić	21

Impressum **Izdavači:** Nacionalne uprave Papinskih misijnskih djela u Republici Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini
Glavna urednica: s. Ivana Margarín, FDC; **Zamjenik glavne urednice:** mons. Luka Tunjić
Godišnja pretplata: Hrvatska 15 €; Bosna i Hercegovina 24 KM; europske zemlje 30 EUR; Australija 40 AUD; Amerika 40 USD; Kanada 40 CAD
Tisak: MMV-94 d.o.o.; ISSN 1331-1204

Darove za različite misijnske namjene i pretplatu *Radosne vijesti* možete slati na adrese i račune:

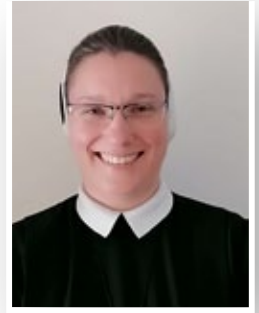
NACIONALNA UPRAVA PMD RH
Ksaverska cesta 12a, HR - 10000 ZAGREB
Tel. 00385/1/5635-055
E-mail: missio.croatia@misije.hr
web: www.misije.hr

Žiro račun:
Zagrebačka banka d.d., Zagreb
IBAN HR632360001101542876
SWIFT CODE: ZABHR2X
Navesti svrhu uplate

NACIONALNA UPRAVA PMD BiH
Kaptol 32, BiH - 71000 SARAJEVO
Tel./fax: 00387/33/667-889
E-mail: missio.bih@bih.net.ba
web: www.missio.ba

Račun u konvertibilnim markama:
UniCredit Bank d.d.
Račun primatelja: 3383202200897320
Navesti svrhu uplate

Devizni račun:
UniCredit Bank d.d.
IBAN: BA393383204893626147
SWIFT CODE: UNCRBA22; No. 48-32-936261
Navesti svrhu uplate

s. Ivana Margarin

Odgoj i briga za druge

Čitav siječanj, a s njime onda i početak nove godine i dalje je snažno obilježen božićnim otajstvom, prisutnošću Djeteta Isusa, kojemu se dolaze pokloniti trojica kraljeva, a u njima svi narodi svijeta. Ta slika, odnosno spoznaja, dodiruje nas na više razina. Budi u nama osjećaj topline i nježnosti, kao i uvijek kada promatramo betlehemske Djeteta. Ali ako proniknemo dublje u to otajstvo, onda u nama budi i osjećaj odgovornosti da istinu o onome koji je Razveselitelj, ali i Otkupitelj Svijeta, mora čuti svaki čovjek. Da po njegovu rođenju, smrti i uskrsnuću svaki život mora biti preobražen, postati svet.

Znakovito je da upravo još u božićnom vremenu obilježavamo Dan Djela svetog djetinjstva i da je ono stavljeno pod osobitu zaštitu Djeteta Isusa. Što bi to uopće bilo sretno i sveto djetinjstvo? Bilo bi to bezbrižno djetinjstvo, ispunjeno igrom, prijateljstvima i usvajanjem novih spoznaja. Djetinjstvo u kojem različitosti obogaćuju i spajaju, a ne razdvajaju i dijele na *nas* i *njih*. Djetinjstvo u kojem se raste obavijen ljubavlju bližnjih, koja podsjeća na ljubav zajedničkog nam Boga Oca. Djetinjstvo provedeno u sigurnosti obitelji, u kojoj se uči kako primati i davati ljubav, u kojoj se uči dijeliti s onima koji nemaju.

U tom duhu odgoja i brige za druge od najranijih dana života ovaj broj *Radosne vijesti* naglašava božićno i pas-

halno otajstvo u jedinstvu, što ono uistinu i jest. Čini to na način da spaja sveto djetinjstvo i priču o 50 godina dugoj povijesti akcije maslinovih grančica. Te dvije stvarnosti u našem narodu usko su povezane upravo stoga jer ne samo da u toj akciji sudjeluju djeca sa svojim obiteljima, u vrtićima ili školama, nego što se priloge skupljene od prodaje maslinovih grančica šalje u sveopći fond solidarnosti Papinskog misijskog djela svetog djetinjstva u Rimu, novcem iz kojega se grade vrtići, škole, plaćaju školarine, priskrbljuju obroci i sve potrebno da bi djeca imala što dostojanstvenije, ljepše i sretnije djetinjstvo.

Ljubav prema bližnjima, misijski duh, pa i misijsko zvanje razvija se od najmanjih nogu. Vidjet ćemo to i čitajući životopis nedavno preminule misionarke s. Maristele Galić, koja je svoj život darovala narodu Benina. Zato nastojimo biti svjesni da je u odgoju i formiranju djece i mladih neizostavna uloga nas odraslih. Budimo im primjer prave kršćanske djelatne ljubavi i osjetljivosti prema onima koji su potrebi. I prihvatimo odgovornost da omogućimo svakomu djetetu u bilo kojem kutku svijeta da osjeti da je ljubljeno Božje dijete i da već s prvim danima svojeg djetinjstva i prvim koracima sigurno i ustrajno korača u svetosti.

Maslinova grančica - moj dar za misije

Kad je Noa iz korablje pustio golubicu i ona se vratila s komadićem maslinove grančice, to je bio znak da je njihovim mukama došao kraj i da je spas blizu. Maslina je simbol mira, čistoće, Božje providnosti i brige za ljude, simbol snage. Ove godine obilježavamo 50 godina od pokretanja korizmene misijske akcije Maslinova grančica – moj dar za misije. U prvom broju misijskog lista Radosna vijest za godinu 1974. tadašnje uredništvo pozvalo je vjernike na „novi oblik pokore: darivanje maslinovih grančica na Cvjetnicu za misije i misionare“. Poziv je upućen župama u primorskim krajevima, da daruju zelene maslinove grančice, te župama u unutrašnjosti, da ih ponude vjernicima uz dobrovoljan priloga za misije. Ta je akcija već u prvoj godini naišla na dobar odjek među prijateljima misija, tako da je te godine bilo 26 župa i dvije obitelji darovatelja te 20 župa primatelja grančica, koje su za taj „prvi uskrsni dar za misije i misionare“ prikupile 26 000 dinara.

DARUJTE MASLINOVE GRANČICE ZA MISIJE I MISIONARE!!!

U svetom korizmenom vremenu, dok naviještamo smrt i Uskrsnuće Gospodinovo, evo nam jedan novi oblik pokore:

DARIVANJE MASLINOVIH GRANČICA NA CVJETNICU ZA MISIJE I MISIONARE

Stoga već sada živo molimo sve župnike iz primorskih krajeva, da nam hitno jave da li bi htjeli poslati, pa jednu ili više adresa koje ćemo im poslati, pakete maslinovih grančica za Cvjetnicu na dar za misije.

Isto tako molimo sve župnike iz krajeva gdje nema maslina, da nam odmah jave da li žele primiti jedan ili više paketa maslinovih grančica na dar vjernicima za dobrovoljne priloge za misije.

Molimo i sve ministrante i mlade misionare da pomognu svojim župnicima u slanju maslinovih grančica i prikupljanju dobrovoljnih priloga za grančice na Cvjetnicu na korist misija i misionara.

Nakon Cvjetnice pošaljite darovane priloge za maslinove grančice na korist misija i misionara na uredništvo „Radosne vijesti“ pa ćemo sabrati rezultat i objaviti koliki je bio:

Radosna vijest, siječanj 1974.

NAŠ USKRSNI DAR ZA MISIJE I MISIONARE

U prvom broju „Radosne vijesti“ 1974. pozvali smo sve čitatelje da DARIVANJEM MASLINOVIH GRANČICA NA CVJETNICU sakupimo dobrovoljne priloge za NAŠ USKRSNI DAR ZA MISIJE I MISIONARE U 1974. g. Do blagdana Blagovijesti prijavilo se uredništvu našeg lista 26 župskih ureda i 2 obitelji darovatelja i 20 župskih ureda primalaca maslinovih grančica.

Prva se prijavila za darovatelja grančica župa Grohote s otoka Šolte.

Najvrednijoj župi uredništvo našeg lista šalje:

„Životni put jednog misionara“, I i II dio i „Radosnu vijest“ uvez, I i II godište.

Uredništvo će poslati skromni dar i župskom uredu koji prvi pošalje USKRSNI DAR nakon skupljanja dobrovoljnih priloga na Cvjetnicu.

USKRSNI DAR poslat ćemo našim misionarima čim stignu prilozi svih župa.

Veljača 1974.

Rijetko je koje drvo opisano i ropjevano kao maslina i njezin dragocjeni proizvod – maslinovo ulje. Zanimljivo je da naizgled neugledno i kvrgavo drvo masline može toliko dugo trajati i da daje tako zdrav i cijenjen proizvod. Ni svečani Isusov ulazak u Jeruzalem nije mogao proći bez maslinovih grančica. Ta tradicija traje više od 2000 godina i rado je prihvaćena diljem svijeta i u našem narodu.

Akcija Maslinova grančica – moj dar za misije organizira se za nedjelju Cvjetnice. Želimo povezati krajeve uz more, gdje

uspijeva maslina, s unutrašnjosti i sjeverom te i na taj način učvršćivati crkveno i narodno zajedništvo. Grančice se nude vjernicima uz dobrovoljan priloga za misije. Takvim se spajanjem naših župa i vjernika pridonosi crkvenomu zajedništvu na svjetskoj razini. Svi mogu jedni od drugih što vrijedno primiti i drugima darovati. Dobri Bog darovao nam je masline i potrebno ih je orezivati svake godine ako želimo da dobro rode i da u plodovima ima dosta ulja. Period rezidbe je u korizmenom vremenu, tako da, umjesto da se grančice

bace i propadnu, u toj akciji dobivaju novu vrijednost i smisao.

Uz jačanje zajedništva, kao izravan plod akcije veže se i prikupljanje novčanih sredstava za misije. Na taj način produbljuje se i misijska svijest kod svih koji su uključeni. Pokretači akcije u svojoj župi su župnici. Ali također i vlasnici maslinika, rezači, zatim oni koji prikupljaju i transportiraju grančice te oni koji ih u župnim

AKCIJA „MASLINOVE GRANČICE“ – KRUH, LIJEKOVI, IZGRADNJA CRKVE U BOLIVJI –

Čim smo u veljači objavili u našem misijskom listu „Radosna vijest“ da i ove Korizme želimo provesti akciju „Maslinove grančice“, brojne župe su nam se javile da ponovo žele sudjelovati u toj akciji. Bila je to i ove godine posebno lijepa i uspješna akcija, djelo žrtve i ljubavi. Uredništvo od srca zahvaljuje svim suradnicima na toj tako velikuodušnoj i plemenitoj suradnji.

Bilo bi vrlo lijepo kad bismo imali na raspolaganju izvještaje pojedinih župa i pojedinaca, sudjelovatelja u korizmenim žrtvama za misije, kako se taj rad oko skupljanja i razdjeljivanja maslina odvijao, kako nam je lijepo napisao preč. g. Mihovil Prendivoj, župnik župe Barbat na Rabu:

„Ova župska zajednica i ove godine uključila se u akciju „maslinove grančice“. U ponedjeljak, 13. 3. poslano je u župu Bapska 500 kom grančica...“

Akcija se ostvaruje ovako:

Neđjelju ranije (o. g. 5. 3.) pozove se vjernike, da svaki od njih donese nekoliko grančica sljedeće neđjelje u crkvu. Vjernici to rado čine, jer vide kako mogu na vrlo lak način pomoći stvar Misija. Osim toga ponos im je, kada čuju gdje će vjernici slaviti Maslinsku neđjelju s barbarskim maslinovim grančicama u ruci. Eto, tako se je akcija ostvarila i ove godine. Donesene grančice sljedećeg jutra nekoliko njih spakira i odnese na poštu.“

Zao nam je da nemamo više ovakvih zanimljivih izvještaja ali se čvrsto nadamo, ako Bog da, da ćemo ih na godinu imati.

Travanj 1978.

Svibanj 1978.

MASLINOVE GRANČICE SU ZNAKOVI MIRA

Javljamo se iz Kaštel Novoga, makar je prošla Cvjetna neđjelja, kad se u našim crkvama blagoslivju maslinove grane i dijele Božjem narodu, da ih nosi u svoje domove i na svoja polja, jer su one znakovi Božjega mira i blagoslova.

Naše su vješte ruke škarama kidale maslinove grančice. Jedni su ih brojili, a drugi slagali u kartonske kutije. Nakupilo se oko 20 velikih paketa. Mještani su se čudili, kakve poklone mi to nosimo? Naše su maslinove grančice, ti naši znakovi mira,

Pakovanje grančica 9. III. '78. u Kaštel Novom

Svake godine naša župa prikuplja pred Cvjetnicu maslinove grančice da bismo ih mogli poslati sirom naše domovine našoj braći, koji ne posjeduju ovu plemenitu biljku.

Ove godine bio je red u našoj župi na nama petoškolicima.

posli u Zenicu, Žednik, Tavanakut, Selenču, Zagreb i druga mjesta. I mi smo postali suradnici za misije, premda smo još nemoćni ići u Afriku ili daleku Indiju.

Nadamo se, da su u ovoj akciji maslinovih grančica za misije.

Kreće kolona malih misionara s maslinovim grančicama za župe u kontinentalnom dijelu domovine.

da se pobrinemo za maslinove grančice, za kartonske kutije, papir, spage i ljepljivo, te za pakovanje. Jednako je na nama bio red, da pripremljene pakete ponese na poštu. Da ih predamo na odgovarajuće adrese, što smo sve i učinili, po nalogu sestre katehistice Eleonore.

je sudjelovali i drugi naši prijatelji iz primorskih mjesta naše domovine, pa ih sve pozdravljamo i želimo uspjeh u radu za misije i potrebnu djecu svijeta.

Žele Vam sretan Uskrs Vaši: Domagoj, Zoran, Iva, Petar, Nela, Tonči, Frano, Mijo, Miranda, Sanda, Katija, Darija, Ankica i drugi.

zajednicama oblikuju i nude vjernicima. Na taj način potvrđuje se privrženost župnoj zajednici i cijeloj Crkvi te uvećava suosjećajnost s braćom i sestrama u misijskim zemljama koji trpe i nemaju doličnih uvjeta za život i odrastanje.

Prikupljena novčana sredstva za maslinove grančice namjenjuju se osobito za potrebe djece u siromašnim i nerazvijenim misijskim zemljama: za katehetsku pouku i za katekizme, za školovanje djece i gradnju škola, za gladnu i bolesnu djecu, za brigu za siročad, za djecu vojnike...

U skupljanju, pakiranju i slanju grančica dolazi do izražaja važnost da svatko može misijski djelovati i biti podrška misionarima, koji su svojim služenjem u dalekim zemljama objedinili molitve, žrtve i odricanja vjernih sredina koje su ih ispratili u misije. Više od samoga financijskog rezultata, ta akcija izgrađuje misijsku svijest vjernika i ljubav prema misionarima i onima koji će „na njihovu riječ“ povje-

rovati u Krista.

Akcija slanja maslinovih grančica danas okuplja sve (nad)biskupije u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini, a broj sudionika stalno raste. Pozivamo stoga župnike i župne zajednice uz more i u unutrašnjosti naše domovine da se i ubuduće uključe u akciju *Maslinova grančica – moj dar za misije*.

Sve koji se žele uključiti u akciju *Maslinova grančica – moj dar za misije* pozivamo da se jave u svoju župu. Međutim, ako župa još nije uključena u akciju, možete se javiti Papinskim misijskim djelima u RH ili BiH.

Akcija *Maslinova grančica – moj dar za misije* pokazatelj je iskrene vjere u Boga i našega kršćanskog zajedništva, a sudjelovanjem u akciji pokazali ste odlučnost da slušate Učitelja, koji je rekao: „Što god učinite jednom od ove moje najmanje braće, meni učiniste!“ (Mk 25, 45)

ETIOPIJA

– Josip Ivan Soldo, SDB

Priča iz Etiopije

Etiopija je zemlja s bogatom poviješću i dubokim korijenima kršćanstva. Proveo sam u njoj jednu godinu i dodatna tri mjeseca kao misionar. Iako je to bilo kratko vrijeme, iskusio sam puno toga. Ovaj je članak moj pokušaj da podijelim s vama, dragi čitatelji, neke od priča koje su obilježile moj boravak među etiopskim narodom.

Susreo sam se s izazovima rata i gladi, ali i sa snažnim duhom zajednice koji prevladava teškoće. Vidio sam patnju, ali i neizmjernu nadu i radost koju ljudi pronalaze u svojoj vjeri i svakodnevnim malim stvarima. U ovom članku želim vam prenijeti kako su me ti hrabri ljudi naučili važne lekcije o životu, izdržljivo-
sti i snazi.

To vrlo vjerojatno nije poznato u Europi, no za vrijeme Rimskog Carstva postojalo je kraljevstvo Aksum, koje je

bilo na vrhuncu svoje moći između 1. i 7. stoljeća naše ere. Aksum je bio jedno od četiri velika carstva svojeg doba, uz Rimsko, Perzijsko i Kinesko Carstvo, a danas je na tom području Etiopija. U gradu Aksumu mogu se vidjeti masivni kameni stupovi ili stele, neki visoki i 24 metra, koji su služili kao nadgrobni spomenici. Najveća od njih, koja je sada srušena, težila je više od 500 tona. Kraljica od Sabe, za koju ste čuli u *Bibliji* i koja je došla posjetiti kralja Salomona, kraljevala je u Etiopiji, baš u Aksumu. Legenda kaže da su njih dvoje imali sina, Menelika. Menelik I. postao je prvi car Etiopije, a donio je sa sobom Kovčeg Saveza u Etiopiju. Tako da sam imao prigodu posjetiti ta povijesna mjesta i vidjeti mjesto gdje se navodno čuva Kovčeg.

Zanimljivo je da je Etiopija jedna od prvih zemalja koja je usvojila kršćanstvo kao državnu vjeru, već u 4. stoljeću. Prema legendi, konverziju je potaknuo zarobljenik koji je

postao savjetnik etiopskog kralja Ezane. A također imamo i u *Djelima apostolskim* spomen kraljičina službenika kojega je obratio Filip, apostol. Tako u Etiopiji možemo naći vrlo zanimljiva arhitektonska rješenja za crkve, kao što je crkva isklesana u stijeni u Lalibeli, koja je isklesana iz jednog komada stijene. Te su crkve čudo arhitekture i danas su važno hodočasničko mjesto.

Ono što je također zanimljivo etiopski je kalendar. Etiopija koristi jedinstven kalendar, koji sedam-osam godina zaostaje za gregorijanskim kalendarom, koji se koristi u većini svijeta. Također dan u etiopskom kalendaru počinje u zoru, a ne u ponoć. Oni imaju dva dijela dana – u sedam ujutro je jedan sat, a uvečer u sedam ponovno je jedan sat. Tako se vrijeme računalo u Isusovo doba u Svetoj zemlji, pa tako možemo pročitati da je Isus razapet o trećem času, u šestom je proživljavao muku, a o devetom je preminuo na križu. Taj način računanja vremena i danas je aktivno korišten u Etiopiji.

Prvu godinu mojeg boravka u Etiopiji proveo sam u jednom centru u Adis Abebi. Djelovao sam među mladima, koje smo spašavali s ulice, pružajući im smještaj, školu, odjeću i sve potrebno. Ja sam salezijanac i naše temeljno poslanje su mladi, posebno oni koji su najsiromašniji, tako da sam tu prvu godinu bio uistinu okružen najsiromašnjima. Djeca su znala dolaziti doslovno gola i bosa.

Apostolat se sastojao od svakodnevnog odlaska na ulice Addis Abebe, gdje smo po ulici tražili djecu koja su bila napuštena i obavještavali ih da u našem centru mogu pronaći utočište i mogućnosti za bolji život. Zatim bi oni koji su bili zainteresirani bili registrirani i nakon provjere prihvaćeni bi počeli dolaziti u naš centar. To je prva faza, a dolazili bi na cjelodnevni boravak te su učili čitati i pisati. U tom periodu inicijacije promatralo se njihovo ponašanje i volja za sudjelovanjem u ponudi koja im se pruža.

Prva faza zove se *Dođi i vidi*, što znači da su se navečer vraćali na ulicu. Nakon mjesec ili dva prihvaćamo ih na probni smještaj, a nakon dva-tri mjeseca probe ulaze u drugu fazu. Druga faza znači da dobivaju trajan smještaj, koji traje i nekoliko godina ako je potrebno, no uglavnom najduže dvije godine. U tom vremenu nastavljaju školovanje, završe dva zanata, a oni koji dobro uče mogu dogurati i do fakulteta, dok naš centar sponzorira njihovo školovanje.

Ove godine bio sam u regiji Tigray. U tom dijelu zemlje zadnje je tri godine bio rat, tako da je potreba za hranom i pomoći još uvi-

jek velika, jer su po završetku rata međunarodne dobrotvorne udruge prestale slati pomoć ili to rade rijetko. Ljudi koji su izgubili sve nisu u stanju samostalno započeti život i potrebna im je pomoć. Mi kao zajednica davali smo jednom mjesečno brašno, ulje, sol i odjeću onima koji su bili u potrebi.

Za ovaj tekst odlučio sam podijeliti s vama jednu priču koja me se veoma dojmila. Naravno, bilo je toga puno, no uvijek ima nešto što čovjeka dirne u srce. Došao sam u Tigray, u grad Shire, u šestom mjesecu, i budući da sam student, nisam u mogućnosti prikupljati donacije na način kako to čine drugi misionari. Kao i prošli put, dok sam bio u Adis Abebi, zamolio sam za pomoć ljude na *Facebooku* (Josip Ivan Soldo SDB), uzdajući se da će Bog, kao što to uvijek radi, providjeti. U međuvremenu javilo mi se mnogo ljudi spremnih pomoći, među kojima su bili razni župnici, posebice iz naše Hrvatske salezijanske provincije, kao i neke privatne osobe, koje su bile iznimno darežljive prema malenima i potrebitima.

Tako sam u jednom od tih apela na *Facebooku* rekao ljudima da se mogu prijaviti za kumstvo ili poslati pomoć na račun Hrvatske salezijanske provincije ili Papinskih misijskih djela, jer je to najpouzdaniji način. Bitno je da stave naznaku da je donacija ZA ETIOPIJU.

Iako na *Facebooku* nije bilo velika odaziva, pomislio sam: „Bog dragi zna i on vodi sve.“ Stoga se nisam previše brinuo oko toga.

Dobio sam zadaću brinuti se za animatore i pripremiti s njima

dječje ljeto. No budući da ne znam njihov jezik, pomislio sam: „Bože dragi, kako sada to izvesti?“ Prvotna ideja bila je da ih učim engleski, a zatim ćemo vidjeti. Bog se uvijek pobrine, pa je tako među tom djecom bila jedna petnaestogodišnja djevojčica po imenu Jordanus, koja je vrlo dobro govorila engleski, te je ona postala moj tumač. Svaki dan imali smo formaciju animatora i družili se. Pripremili su mi ceremoniju kave, i kao i svi mladi, imali su svoje rituale, pa je druženje s njima uvijek bilo zanimljivo. Imali smo zanimljiva druženja i čak smo prakticirali *lectio divina*. Na taj način pokušao sam im pokazati ljepotu razmatranja Božje riječi. Budući da su ti mladi svi bili etiopski kršćani, morao sam biti oprezan da ih ne uvrijedim kojom katoličkom idejom ili sugestijom. Stoga mi je bilo vrlo korisno ono što sam naučio na teološkom studiju o ranoj Crkvi, a prije svega mi je bilo bitno probuditi u njima osjećaj za vjeru i približiti ih Isusu.

U međuvremenu sam saznao da je Jordanusin otac ubijen u posljednjem ratu, ne u bitci, već su ga eritrejski vojnici, jednostavno, odveli iz kuće i upucali. Jordanus je ostala siročić zajedno s još jednom sestrom i malim bratom, koji se rodio ubrzo nakon što je otac ubijen, jer je majka bila trudna kad su oca ubili. Ono što me najviše dotaknulo bila je meditacija koju je Jordanus imala nakon *lectio divina*, koja je bila puna ljubavi i milosrđa. To što je osoba, koja ima sve razloge za mržnju i gorčinu, odabrala Božji put, bilo mi je predivno. Jednog dana otišli smo k njoj kući da vidim gdje živi i siromaštvo koje sam ondje vidio uistinu me dirnulo. Živjeli su u kući koju je otac počeo gra-

diti, ali nisu imali mogućnosti da ju završe, pa je ono što je trebalo biti ugodna obiteljska kuća bili samo zidovi od betonskih blokova s limenim vratima i krovom koji prokišnjava. Kod sebe sam imao 3000 bira, koje sam dao majci i pomolio se: „Bože, providi!“

Dok smo se vraćali, javila mi se moja draga prijateljica Ema i rekla da bi voljela pomoći komu ako može. Tad sam se od srca nasmijao i vidio prst Božji u tome. „Kako si velik, Bože moj“, rekoh, „uvijek nađeš način da dođeš do najmanjih.“ Sutradan sam pitao Jordanus za broj računa njezine majke i moja im Ema sada šalje svaki mjesec 50 eura, što je u Etiopiji mjesečna plaća za srednju klasu. Tako se Bog po milosrđu dobrih ljudi pobrinuo za tu obitelj. Posebno dirljiv trenutak bio je kad je Ema drugi mjesec poslala novac, a Jordanus je dotrčala oza-rena lica i rekla: „Poslala nam je opet!“ Izgleda da su mislili da je to jednokratna pomoć, pa su kupili 200 kilograma brašna da si osiguraju budućnost.

Neprocjenjivo je kako djeluje milosrđa koja ljudi čine u ime Boga mogu napraviti razliku i promijeniti čiji svijet i život. Zahvaljujući malenu djelu jedne dobre osobe, život i nesigurnost u kojima su živjeli Jordanus i njezina obitelj promijenjeni su i sada Jordanus može sanjati o fakultetu i imati život dostojan čovjeka.

Na kraju ovog pisma i na početku ove godine želim vam reći da je milosrđe zaista najizvršnije sredstvo ljubavi i da vaše milosrđe može biti novi početak za one koji imaju puno manje od vas. Ako tko želi pomoći moj rad, možete uplatiti donaciju na račun, a ako vas zanima kako to sve izgleda, možete vidjeti na mojem profilu na Facebooku (Josip Ivan Soldo SDB). Kad god sam ondje, uvijek ponešto objavim, da ljudi mogu vidjeti.

Neka vas Bog blagoslovi i čuva u ovoj novoj godini koja je pred nama i neka ispuni vaša srca ljubavlju i mirom!

UGANDA
– S. Kata Karadža

Na tragu naše karizme: niče kuća odgoja i škola

Vrijeme doista vrlo brzo prolazi. Gotovo da je teško povjerovati, ali već je pet godina otkako naša zajednica boravi u mjestu Rwentobo, u Ugandi, u Africi. Nastojali smo za to vrijeme dijeliti svakodnevni život s narodom, biti blizu onima koji su u potrebama, a ima ih velik broj. To je ujedno bilo i vrijeme promišljanja o tome kako nastaviti naše djelovanje, odnosno što poduzimati da bismo – baš u duhu naše franjevačke karizme – mogli služiti i Bogu i ljudima.

Nakon razmišljanja, razgovora i molitve odlučile smo da naše djelovanje krene u dva smjera: promociju duhovnih zvanja te odgoj i obrazovanje djece.

Rad i zauzimanje za nova duhovna zvanja zadaća je koja se pred Crkvu stavlja u svakom trenutku, a da-

nas ga doživljavamo na osobit način. A to je možda još istaknutije kod nas, u našoj maloj četveročlanoj zajednici ovdje u Africi. Pogotovo doživljavamo aktualnost te zadaće kada imamo u vidu široko područje djelovanja i sve ono što bi trebalo činiti, ali nam to nije moguće, jer nas, jednostavno, nema dovoljno. Potrebno je mnogo toga graditi, ulagati u „materijalno“, ali smo svjesne da to nije moguće ako ne budemo ulagale i u našu duhovnu izgradnju. Zato osim molitve za duhovna zvanja organiziramo svake subote i susrete za djevojke. Nastojimo s njima moliti i razmišljati o najrazličitijim temama. Osim toga susret je uvijek popraćen i kreativnim radom. Drago nam je da veoma rado dolaze. Vjerujemo da je to put da se poneke iz te male zajednice i odluče za redovnički život, odnosno da postaju članice naše družbe i zajednice. Međutim, suočile smo se i s jednim konkretnim izazovom. Da bismo mogle primati i početi s odgojem djevojaka za nova zvanja, potreban nam je prikladan prostor. Zato smo se dale

KENIJA
– Fra Miro Babić, OFM

Trijumf dječje snage

Nada i borba djece s invaliditetom u Keniji

na podosta zahtjevan projekt – započele smo s izgradnjom kuće odgoja, što će nam poslužiti kao prikladan prostor za život i odgoj budućih naraštaja naših kandidatica, postulantica i novakinja. Nedavno smo blagoslovili, odnosno položili kamen temeljac, a drago nam je da gradnja kuće iz dana u dan napreduje i veoma se radujemo svakomu novom koraku.

Što se tiče našega drugog projekta, odgoja i obrazovanja djece, uvidjele smo da je također potrebno i nešto konkretno graditi, a to je škola, čiju gradnju također ubrzo planiramo započeti. Potreba za školom i općenito školskim ustanovama ovdje je veoma velika jer takav sustav nije dovoljno razvijen. Mnoga djeca imaju nemalene poteškoće s plaćanjem školarine, tako da su prisiljena ostati kod kuće, jer nemaju mogućnost pohađanja škole. Pa čak i oni koji školu pohađaju, suočavaju se s mnogim izazovima, budući da se škola odvija u veoma teškim uvjetima, jer im nedostaje puno toga. Želimo ih odgajati da budu osjetljivi za situaciju drugih i da budu spremni pomoći drugima koji su u potrebi. Odgoj i obrazovanje nisu nikada bili lagani, ali su dragocjeni.

Kad se, a to se događa gotovo svakodnevno, suočavamo s izazovima koje takvi projekti sa sobom donose, osjećamo svu zahtjevnost takvih poslova. Svjesne smo da same ne možemo. Zato sve te naše potrebe i poteškoće svakodnevno pred Boga donosimo, ali u isto vrijeme računamo i na pomoć i potporu mnogih ljudi, da bismo sve te planove uspješno priveli kraju.

Snagu i poticaj u našim izazovima nalazimo u primjeru sv. Franje Asiškoga. On je, nakon što je otkrio volju Božju i Gospodnji plan što mu je činiti, uskliknuo: „To je ono što hoću, to je ono što tražim, to želim cijelim srcem opsluživati – evanđelje.“ Otada pa do smrti on nasljeduje stope Gospodina našega Isusa Krista baš u služenju najsiromašnijima. Zato znamo da je otkrivanje volje Božje, kao i stalno nastojanje da ju izvršimo, zadatak svih nas.

Sve vas, dragi čitatelji, u ovo predbožićno i milosno vrijeme došašća potičemo da se molite za sve nas misionare, da bi nam Gospodin podario potrebnu snagu u našoj svakodnevici.

A posebno u vaše molitve preporučam našu zajednicu i naše projekte, da bismo započeto djelo mogli realizirati i ostvariti i da bi to bilo na dobrobit ovog naroda. Stoga molite Gospodara žetve da pošalje radnike u žetvu svoju. Veliko hvala svim dobročiniteljima, znanima i neznanima! Sve neka dragi Bog nagradi stotruko!

Na kraju svima vama, uime naše zajednice, želim čestit Božić i blagoslovljenu ovu godinu.

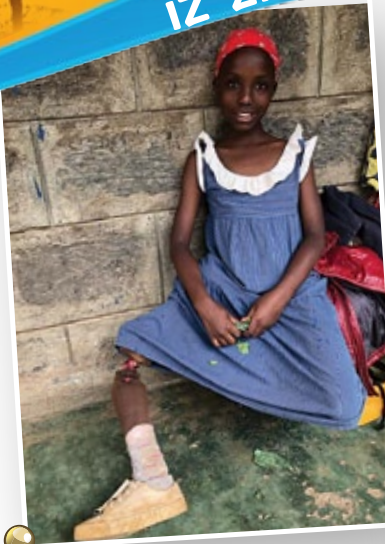
Mir i dobro!

U svijetu prepunu raznolikosti svako dijete zaslužuje prigodu za sreću i napredak, no život djece s invaliditetom u Keniji često je obavljen neprihvaćanjem i izolacijom. Svjedoci smo da uvjerenja i praznovjerja često oblikuju naš pogled na svijet. U mnogim krajevima, pa tako uključujući i Keniju, predrasude o osobama s invaliditetom duboko su ukorijenjene u društvo. U tom kontekstu djeca s invaliditetom i smetnjama u razvoju često su suočena s odbacivanjem, diskriminacijom i socijalnom isključenosti te im se često uskraćuju najosnovnija prava, poput obrazovanja i zdravstvene skrbi. No upravo u tim teškim okolnostima u srcu Kenije, u planinskome i zabačenu kraju, koji je prepun šarenih boja i veselih glazbenih ritmova, smjestio se moj Mali dom, sirotište koje vodim već 18 godina i za koje ponosno mogu reći da je ono utočište nade i ljubavi za svu odbačenu i stigmatiziranu djecu, čiji su životi obilježeni preprekama većima od samih planina koje ih okružuju.

Svi u Malom domu radimo na tome da olakšamo reintegraciju najranjivije djece u zajednicu te promičemo i provodimo inkluzivno obrazovanje, jer smatramo da i djeca s teškoćama u razvoju imaju jednako pravo na obrazovanje kao i sva ostala djeca. Doduše, inkluzivno obrazovanje zahtijeva i osiguravanje svake neophodne potpore i tehničke pomoći, a to je, u ionako surovim afričkim uvjetima, iznimno teško i zahtjevno ostvariti.

Ljubav kao lijek

Jedno od djece u Malom domu je i Anne, djevojčica rođena s Downovim sindromom. Vrlo rano suočila se s neprihvaćanjem i nera-

zumijevanjem. Smatrana je teretom, a njezina obitelj, uza život u neimaštini, suočila se i s pritiskom okoline, pa su ju odlučili napustiti. No mi iz Malog doma smo ju zato prihvatili raširenih ruku. U sigurnu okruženju pronašla je ne samo medicinsku skrb, već i prihvaćanje, obitelj i ljubav koja joj je nedostajala. Zajedno rastemo, a Anne napreduje u govoru i socijalnim odnosima.

Jednu lijepu priču iza sebe skriva i Haron. Njegova cerebralna paraliza i smanjene intelektualne sposobnosti nisu bile izazov samo za njega, već je postao i velika sramota za vlastitu obitelj, koja je vjerovala da je riječ o prokletstvu ili obliku kazne. Okolina ga je izbjegavala, a duboko ukorijenjena praznovjerja stavljala su ga na rub društva. Srećom, Haron je pronašao svoje sretno mjesto u Malom domu. Školovali smo ga, završio je osnovnu školu po posebnom programu, a nakon 8. razreda pohađao je i nastavu za pomoćno zanimanje, gdje je stručno osposobljen za izvršavanje jednostavnijih zadaća. Njegova radost i uspjeh predstavljaju nadu i inspiraciju za sve koji se bore s predrasudama u našem selu.

Želio bih spomenuti još jedan primjer, u kojem se najbolje vide znakovi Božje ljubavi i njegove prisutnosti. Faith (Vjera) djevojčica je čija je priča isto simbol mnogih drugih. Rođena s cerebralnom paralizom, suočila se s odbacivanjem čim je došla na svijet. U patrijarhalnoj sredini, u kojoj prevladava praznovjerje, njezina obitelj je vjerovala da je njezino rođenje prokletstvo te su ju napustili. Doduše, majka se protivila, ali zastrašivana od svih, na kraju je popustila. No Fa-

ith nije ostala sama. Dočekali smo ju s ljubavlju i razumijevanjem te je ovdje pronašla svoj novi sigurni dom, jer je spoznala da iza njezinih fizičkih ograničenja mi vidimo samo čisto srce, ispunjeno nevjerovatnom snagom i voljom za životom. Iako je vezana za invalidska kolica i unatoč tjelesnoj nemoći, Faith je uvijek vesela, zarazna osmijeha i zračni nevjerovatnom unutarnjom snagom.

O djeci u Malom domu brinu se i „mame“ – žene iz sela koje sam zaposlio i odgovorne su za pripremu dnevnih obroka, higijenu djece i čistoću svih prostorija. Jedna od njih je i mama Franco, majka šestorice sinova, čija ljubav je i prema djeci u Malom domu ista poput pravoga majčinskog zagrljaja, topla i zaštitničkoga. Ali ona nosi u sebi i nešto posebno, duboku vjeru i ljubav prema svetcu po kojem je dobila i ime – sv. Franju Asiškomeu.

Svake subote u Malom domu zajedno s većom djecom pripremam ručak i nedavno sam sjedio s djecom oko vatre, a mama Franco im je govorila o sv. Franji i njegovu odnosu s Bogom, kao i njegovim ranama, stigmama. Dok je mama Franco govorila o ljubavi sv. Franje prema Bogu, Faith je slušala s oduševljenjem. Bila je zainteresirana za priče o znakovima ljubavi prema Gospodinu, osobito za priču o stigmama. Svi su pažljivo slušali mamu Franco, a Faith je postavljala pitanja o rukama i nogama sv. Franje, jer je bila fascinirana činjenicom da su to bile rane slične Isusovima. „Što su to rane? Kako je to moguće?“ pitala je Faith s očima punim znatiželje. Ja sam ih nastavio slušati i promatrati, a mama Franco je objasnila da su to ozljede koje su se pojavile na tijelu sv. Franje, baš poput onih koje je imao Isus Krist na rukama i nogama, a

za sv. Franju bile su znak Božje ljubavi prema njemu i smatrao ih je Božjim zagrljajem. Faith je ostala zadivljena pričom o ljubavi koja je toliko snažna da se može pretvoriti u znakove na tijelu.

Nakon što je mama Franco završila svoju priču, Faith je rekla: „Ja ne mogu hodati i često osjećam bol, ali unatoč tomu osjećam ljubav. Možda nemam stigme poput sv. Franje, ali Bog nam šalje ljubav, iako možda to ne možemo vidjeti. Rane su poput znakova ljubavi. Nekada nevidljive, ali uvijek prisutne. Možda imam svoje rane, ali i ti mama Franco imaš svoje. Svi imate svoje i sve su one znakovi ljubavi koju nosimo u sebi.“

Te riječi dirnule su sve nas jer su nas podsjetile na to da su Božja ljubav i milost uvijek prisutni, čak i u najtežim trenucima. Moram priznati da sam i sam ostao začuđen što je djevojčica od koje su odustali vlastiti roditelji pokazala duboko razumijevanje i shvatila da su njezine „rane“, zapravo, darovi, pokazatelji istinske ljubavi, unutarnje snage i povezanosti s Bogom. Baš kao što su stigme sv. Franje bile znakovi Božje prisutnosti i ljubavi prema njemu, tako su i rane invalidne djece simbol unutarnje snage i čistoće duše.

Snaga nesebičnosti

Nakon ručka nastavio sam razmišljati o tim znakovima Božje ljubavi i trpljenju, jer sam ostao pod snažnim dojmom nejake djevojčice koja je ukazala kako su se rane sv. Franje ispreplele s njezinim i životom sve ostale djece s invaliditetom, stvarajući mostove ljubavi i nade. Njihova snaga, hrabrost i neizmjerljiva ljubav zaslužuju našu podršku. Uključimo se, pružimo ruku i budimo svjetlo nade toj nevjerovatnoj djeci. Neka naša srca budu otvorena za inkluziju, ljubav i podršku. Jer zajedno možemo stvoriti svijet u kojem je svako dijete, bez obzira na svoje sposobnosti, voljeno i prihvaćeno. Naša zajednička ljubav može biti most koji ruši predrasude i gradi svjetliju budućnost za sve.

A rane sv. Franje neka nam budu stalan podsjetnik da je ljubav najveća snaga koja pokreće svijet, jer upravo je on bio primjer bezuvjetne ljubavi prema Bogu i ljudima, simbolizirajući Isusove rane svojim vlastitim stigmama. Nada je pokretačka snaga. Ljubav je njezino gorivo. Suosjećanje je njezin put.

Željko Pervan poznat je kao jedan od najduhovitijih Hrvata. S obzirom na njegovo zanimanje, mnogi misle da mu je zabava na prvom mjestu. Međutim, Bog je u njegovu životu na prvom mjestu i svoju vjeru u Isusa i ljubav prema njemu otvoreno svjedoči.

“Život bez Boga opasna je pustolovina”

? Proslavljen ste glumac, komičar, scenarist... Na spomen vašeg imena obično se nasmijemo, jer se sjetimo koje od vaših šala. Kako biste se vi predstavili, tko je Željko Pervan?

! Ne mogu objektivno sebe opisati. Padam u napast da se odviše hvalim ili kudim. Stvorenje sam s teretom slobodne volje. Pulsiram između dobrog i lošeg izbora, a svaki dan nudi nam bezbroj mogućnosti. Trudim se biti na Svjetlu, ne udaljavati se u mrak, ali ne usuđujem se suditi o sebi. Premalo suda o sebi opasno je, a previše je isto tako patologija. Drugi neka kažu, a ja moram šutjeti. Djela, riječi, propusti, sve su to utezi na vaganju kakav sam.

? Kakvi ste bili kao dijete i jeste li oduvijek bili humoristični i zamišljali se na sceni kako zabavljate publiku?

! Ni u snu! Tad su bili u modi strojari, električari, ekonomisti, novinari... Uglavnom zanimanja od kojih bih se skrivao. Ništa duhovno u tadašnjem društvu nije imalo vrijed-

nost. Bio sam veoma udaljen od sebe sama, sam sebi dalek, nepoznat, nepostojeći mladić.

? Kad je tko nasmijan i druge nasmijava, ljudi lako zaključue da ta osoba nema nikakvih poteškoća u životu. Međutim, je li to baš tako i imate li tajni recept s uputama što činiti kada dođu problemi?

! Ne mogu reći da sam često nasmijan, jer to bi ukazivalo na kakve mentalne tegobe, pa bi bilo dobro smiriti se u kojoj ustanovi. Jednostavno, kao i većina, reagiram na podražaj, smijem se, plačem, tugujem, žalim, jedem, spavam kao i svako stvorenje. Posao mi je da seciram stvarnost, još živu, a to se trudim raditi na duhovit i zabavan način. Nitko mi dosada nije ponudio definiciju ozbiljnosti. Koji je odgovor na pitanje što znači biti ozbiljan? Ne savjestan, predan, koncizan, već ozbiljan! Ne postoji odgovor, jer je to izmišljena kategorija. Često naše želje, ambicije rađaju problemima. Nemaam formulu, a nitko ju nije ni imao, jer su nedaće sastavnica života. Grade nas, ruše,

uče, a zbog pojedinih ljudi prekidaju Boga u pola rečenice. Jednostavno, odluče ne biti više.

? Na kojim projektima trenutno radite? Gdje vas možemo naći i slušati uživo?

! Gostovao sam u 24 grada sa svojom družinom, a sada imam dogovorene nastupe u desetak gradova. Do kraja godine, a i sljedeće. Umoran sam, dosta zasićen i umoran.

? Slijediti Isusa prava je pustolovina. Kako ste vi prepoznali što Bog od vas želi?

! Nije to za mene više pustolovina. Ni ne sjećam se vremena kad je to bila pustolovina. Sad mi je to isto kao disanje. Mislim da je opasna pustolovina život bez Boga. Kad si ti ili društvo mjera svih stvari, kad se opravdavaš za djela jer je ionako sve relativno. Nema jedne istine, nema kajanja, molitva je za žene i djecu, za slabe. A sve je hladnije i hladnije i sve je mračnije i mračnije... Nisam, srećom, čuo nikakve glasove u glavi, ali

vidio sam pružene ruke, gladna čovjeka, tužna... E, to mi se Bog obraća.

? Jednom ste prigodom rekli: „Crkva treba naviještati radosnu vijest. Nema nosine do poda, kao da smo na sprovodu. Je li Krist živ? Jest! Je li uskrsnuo, je li Spasitelj? Je li život vječan, je li na kraju sretan završetak? Svi se ponašaju kao da je tko umro. Nitko nije umro niti ćemo umrijeti. Što ti je, daj malo digni tu nosinu! Nasmiješi se!“ Imate li poteškoća radi tako javna i iskrena svjedočenja vjere?

! Naravno da nisam imao poteškoća. Od koga?! Ne može me nitko odvojiti od njegove ljubavi, ni mač, ni kazna, ni kleveta, ni prodaja oprosta, ni španjolska čizma. Nema straha.

? Benedikt XVI. u poruci za Svjetski dan mladih 2012. istaknuo je da kršćanin ne može nikada biti tužan, jer je susreo Krista, koji je svoj život dao za njega. Iz kojeg izvora vi crpate radost i kako pronalazite inspiraciju za posao i djelovanje?

! Ma može biti tužan, ljut, gladan, uplašen, imati osjećaj da ga je Otac ostavio. Sve je to Krist prošao na zemlji, zato je nama njegov spas zagovor kod Oca.

? 10. siječnja obilježava se Svjetski dan smijeha i kažemo da je smijeh najbolji lijek. S obzirom na posao kojim se bavite, i vi ste liječnik. Što biste savjetovali, koliko je smijeh važan za zdrave odnose u obitelji?

! Obiteljska sreća, ljubav, međusobno povjerenje, ljubljenje malih nosića, igra... Djeca su sveta, nisu kontaminirana životom na ovom svijetu, zato njihova blizina liječi.

? Roditelj ste i imate četiri kćeri. Što biste savjetovali očevima, kako biti dobar roditelj i graditi kvalitetan odnos, pun povjerenja sa svojom djecom?

! Ne znam. Meni je, hvala Bogu, uspjele! Voljeti, razgovarati, razgovarati, razgova-

rati... Biti uz njih, nenametljivo, ali strastveno!

? Koliko je molitva važna za naš život i rast u vjeri i koja je vaša omiljena molitva?

! Ne mogu zaspati bez molitve, paljenja svijeće. Od 28. lipnja 1998. Zahvaljivati treba, zahvaljivati, blagoslivljati djecu i unučiće. Zagovor trebaju da ih Otac blagoslovi, a Krist sačuva od svakog zla. Ne ću govoriti koja je moja molitva, jer je to između mene i Njega.

? Koji je vaš omiljeni biblijski citat i zašto?

! Vjera rimskog satnika. Iz više razloga.

Kad uđe u Kafarnaum, pristupi mu satnik pa ga zamoli: „Gospodine, sluga mi leži kod kuće uzet, u strašnim mukama.“ Kaže mu: „Ja ću doći izliječiti ga.“ Odgovori satnik: „Gospodine, nisam dostojan da udeš pod krov moj, nego samo reci riječ i izliječen će biti sluga moj. Ta i ja, premda sam čovjek pod vlašću, imam pod sobom vojnike pa rekнем jednomu: ‘Idi!’ – i ode, drugomu: ‘Dođi!’ – i dođe, a služi svomu: ‘Učini to’ – i učini.“

Čuvši to, zadivi se Isus i reče onima koji su išli za njim: „Zaista, kažem vam, ni u koga u Izraelu ne nađoh tolike vjere. A kažem vam: Mnogi će s istoka i zapada doći i sjesti za stol s Abrahamom, Izakom i Jakovom u kraljevstvu nebeskom, a sinovi će kraljevstva biti izbačeni van u tamu. Ondje će biti plač i škrgut zubi.“

I reče Isus satniku: „Idi, neka ti bude kako si vjerovao!“ I ozdravi sluga u taj čas. Ušavši u kuću Petrovu, Isus ugleda njegovu punicu koja ležala je na ognjici. Dotače joj se ruke i pusti je ognjicu. Ona ustade i posluži vas mu.

A uvečer mu doniješe mnoge opsjednute. On izagna duhove riječju i sve bolesnike ozdravi – da se ispuni što je rečeno po Izaiji proroku: On slabosti naše uze i boli ponese. (Mt 8, 5 – 17)

? Koji svetac vam je poticaj i uzor ljubavi prema Bogu i čovjeku?

! Sveti Pavao i njegov Himan ljubavi.

Kad bih sve jezike ljudske govorio i anđeoske, a ljubavi ne bih imao, bio bih mjed što ječi ili cimbal što zveči. Kad bih imao dar prorokovanja i znao sva otajstva i sve spoznanje; i kad bih imao svu vjeru da bih i gore premještao, a ljubavi ne bih imao – ništa sam! I kad bih razdao sav svoj imutak i kad bih predao tijelo svoje da se sažeže, a ljubavi ne bih imao – ništa mi ne bi koristilo. Ljubav je velikodušna, dobrotivna je ljubav, ne zavidi, ljubav se ne hvasta, ne nadima se; nije nepristojna, ne traži svoje, nije razdražljiva, ne pamti zlo; ne raduje se nepravdi, a raduje se istini; sve pokriva, sve vjeruje, svemu se nada, sve podnosi. Ljubav nikad ne prestaje. Prorokovanja? Uminut će. Jezici? Umuknut će. Spoznanje? Uminut će. Jer djelomično je naše spoznanje, i djelomično prorokovanje. A kada dođe ono savršeno, uminut će ovo djelomično. Kad bijah nejače, govorah kao nejače, misljah kao nejače, rasuđivah kao nejače. A kad postadoh zreo čovjek, odbacih ono nejačko. Doista, sada gledamo kroza zrcalo, u zagonetki, a tada – licem u lice! Sada spoznajem djelomično, a tada ću spoznati savršeno, kao što sam i spoznat! A sada: ostaju vjera, ufanje i ljubav – to troje – ali najveća je među njima ljubav. (1 Kor 13)

? Koja bi bila vaša poruka čitateljima Radosne vijesti i što biste nam stavili na srce kao poticaj za razmišljanje i djelovanje?

! Nisam dostojan nikoga poticati, ali razmislite o nečemu. Iz doma odvozimo smeće dva puta tjedno i tako držimo dom urednim. Tomu služi ispovijed, da očistimo dušu i tijelo. Odvozite prljave stvari iz sebe, ispovijedajte se češće. Blagoslovio vas Svemogućí Bog, Otac naš nebeski i Isus Krist, Sin Božji uskrsli i sveti, sačuvali vas od svakog zla!

Molimo da nam Duh Sveti pomogne prepoznati dar različitih karizma unutar kršćanskih zajednica i otkriti bogatstvo različitih obreda i tradicija u krilu Katoličke crkve.

Piše o. Vatroslav Halambek, SJ

Obično je siječanjska nakana Svetog Oca usmjerena ekumenski zbog osmine za jedinstvo kršćana. Ove godine Papa nas usmjerava na bogatstva unutar Katoličke crkve. Ponajprije se spominju karizme i obredi.

Valja, međutim, ponešto reći i o samome Drugom vatikanskom saboru. On je najavljen 1959. godine, otvoren 11. listopada 1962., a zaključen 8. prosinca 1965. Sav se nauk tog sabora sažeto nalazi u *Katekizmu Katoličke Crkve*. Dokumenti odišu otvorenosti Duhu Svetomu u shvaćanju same Katoličke crkve u sebi i u svim njezinim odnosima s drugim kršćanskim zajednicama, drugim vjerama, pa i sa svijetom u svoj njegovoj zamršenosti i nesnalaženju. Biskupi su očito htjeli svemu svijetu pružiti Kristovo svjetlo za pomoć u rješavanju teških pitanja s kojima se svijet suočava. Napokon,

biskupi, jednostavno, žele ono što i sam Isus želi: da se svi spase. Znamo dobro da su mnogi, koji samo sociološki promatraju Crkvu, odmah pronašli zamjerke, da, primjerice, Crkva nije dovoljno otvorena zahtjevima vremena. Čak su se pojavljivali s vremenom i prijedlozi za novim saborom.

Ako samo malo pokušavamo shvatiti djelovanje svetog Ivana Pavla II., vidjet ćemo koliko su njegovi govori, osobito biskupima, prožeti dokumentima Drugoga vatikanskog sabora. Potom je to nastavio i papa Benedikt XVI., s izričitim naglaskom na *Katekizmu Katoličke Crkve*, što jednako čini i papa Franjo, koji je na upit o novom saboru odgovorio da još Drugi vatikanski sabor nije dovoljno prožeo svu crkvenu stvarnost i da nema potrebe za čime novim.

Da je sama Katolička crkva prebogata karizmama, dokaz su mno-

ge redovničke zajednice, katolička udruženja i pokreti laika, a pogotovo različiti liturgijski obredi i tradicije. S time u vezi dobro je spomenuti da je svakodnevno zasjedanje biskupa na Saboru započinjalo svetom misom, i to uvijek na kojem od obreda koji tvore lepezu duhovnog proživljavanja otajstva Isusa Krista, koji nam plodove svoje muke, smrti i uskrsnuća pruža u euharistiji. Različitost slavljenja euharistije nije ujedno i različitost vjere, nego se jedna vjera može proživljavati na različite načine i svaki ima svoju vrijednost i pruža mogućnosti dubljeg poniranja u otajstvo i njemu sukladna vjerničkog življenja.

Tako Papinu nakanu za siječanj 2024. godine možemo shvatiti i kao poticaj za bolje poznavanje svoje katoličke braće i sestara i molitve da snagom Duha Svetoga prihvaćamo tu različitost u jedinstvu vjere.

Kap vina za kap vode

U životu su često prisutni kontrasti, a oni su nam potrebni da se još više naglasi moć vjere, ljubavi i zajedništva. Tako se dogodilo da je ove godine vinova loza slabije urodila, a da je misijska akcija Kap vina za kap vode bila uspješnija u odnosu na protekle godine, kad je urod bio bolji.

Koordinatori te plemenite akcije su Franjo

Stojić i njegov šurjak Srećko Buljan. Znajući da je ove godine urod slabiji, pojačali su svoj angažman, molili prijatelje, rođake, poznanike i vinarije u Brotnju (Čitluk i okolica) da se uključe i dadnu koju bocu radosne kapljice. Zamolili su i župnike Župe Čerin i Župe Čitluk da animiraju svoje vjernike i da se uključe u tu akciju. Prikupili su 430 maraka i oko 900 litara vina, koje je

podijeljeno različitim ustanovama u Sarajevu i Vrhbosanskoj nadbiskupiji, a koje su uzvratile novčanim sredstvima.

Prikupljeni novac poslat će se za iskapanje bunara pitke vode u misijama. Nečista voda uzrok je mnogim bolestima, a pitka voda često je udaljena i nekoliko kilometara. U misijskim postajama u kojima djeluju naši misionari uglavnom nema

redovite opskrbe električnom energijom ni pitke vode. Akcijom Kap vina za kap vode želimo pomoći našim misionarima i njihovim vjernicima u poboljšanju osnovnih ljudskih uvjeta za život. Bunar pitke vode uvelike olakšava život ljudi, zato nam je stalo proširiti tu akciju te prikupiti što više sredstava, da bismo učinili lakšim i boljim život braće i sestara u Kristu Isusu u misijskim zemljama.

PMD BiH

Misijska tribina u Čerinu

U subotu 16. prosinca 2023. godine u Župi Čerin imali smo tribinu s temom *Misijska djelatnost Crkve*. Predavač je bio mons. Luka Tunjić, nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela u BiH. Na početku je sve prisutne pozdravio župnik fra Velimir Bagavac, zaželjevši dobrodošlicu i plodonosan susret. Mons. Tunjić u svojem je predavanju govorio o izvorima misijskog poslanja Crkve, organizaciji i strukturi misija te o životu i radu naših misionara i njihovih vjernika. Govorio je i četiri papinska misijska djela, koja svako na svoj način pridonose evangelizaciji svijeta. Govorio je također na koji način mi framaši možemo pomoći u realizaciji misijskih akcija. Istaknuo je da je Crkva autentična jedino kada evan-

gelizira i kada pokušava da radosna vijest Isusa Krista dopre do svakog čovjeka. Nakon predavanja uslijedio je razgovor i pitanja. Čuvši kako žive njihovi vršnjaci u misijama, došli smo do zaključka da trebamo biti puno više zahvalni za mogućnosti života i odrastanja. Dobili smo promidžbene materijale, pomoću kojih možemo produbiti svoje misijsko znanje i svijest.

Sutradan, u nedjelju, mons. Tunjić je predvodio svete mise u osam i 11 sati. Povezao je misna čitanja s djelovanjem naših misionara, koji pomažu u školstvu, zdravstvu, kopanju bunara, prehrani te pokušavaju učiniti život svojih vjernika boljim i lakšim, jer oni najčešće

nemaju ni najosnovnije uvjete za život. Pozvao je vjernike da molitvom i materijalno pomognu našim misionarima, da bi mogli učiniti što više djela ljubavi i milosrđa.

Na kraju je župnik zahvalio mons. Tunjiću što nam je približio život misionara i njihovih vjernika. Mons. Tunjić je pak zahvalio župniku za njegovu ljubav prema misijama u svakoj župi u kojoj je dosada djelovao te pozvao njega i vjernike na daljnju suradnju.

Frama Župe Čerin

Nadbiskupijski centar za pastoral mladih „Ivan Pavao II.“ u Sarajevu

Centar svake godine iznenaduje novim idejama, akcijama, projektima... Svojim djelovanjem davno su nadišli granice Vrhbosanske nadbiskupije. Prisutni su u europskim i svjetskim događanjima za mlade.

Mladi su zahtjevni: propitkuju, istražuju, analiziraju... Jednostavno, željni su novih spoznaja i novih iskustava, žele se što bolje osposobiti za život. Bogu hvala da mnogi

mladi svoja nastojanja žele ostvariti uz pomoć vjere u Isusa Krista. Žele svoja traženja, patnje i tjeskobe, ali i radosti podijeliti s Kristom, žele s njime rasti i s njime tražiti životne odgovore. Svoju privrženost vjeri i misijama mladi Nadbiskupijskog centra za pastoral mladih „Ivan Pavao II.“ pokazali su prikupljajući novac u zajedničku kasicu tijekom godine za školovanje djece u misijama. Zanimljivost akcije je i u tome

da su sve novčanice u kasci bile od pet maraka.

Kako su mladi Nadbiskupijskog centra, na čelu s ravnateljem preč. Šimom Maršićem, ugodno iznenadili nas u Misijskoj središnjici, tako želimo i molimo da sve njih novorođeni Gospodin iznenadi i nagradi potrebitim darovima. Neka svi zajedno rastu u vjeri i svojim životima proslave Gospodina!

PMD BiH

Drugi misijski laboratorij

Dodi i uhvati radost susreta – licem u lice jedni s drugima

Povodom Međunarodnog dana volontera, 5. prosinca, organiziran je drugi MISIJSKI LABORATORIJ.

Misijski laboratorij mjesto je stvaranja novih radosti i prijateljstava, povezivanja s Bogom i jednih s drugima, da bismo rasli u vjeri i približili se Bogu te postali svjesniji da smo svi pozvani biti misionari. Svi smo pozvani po uzoru na Isusa činiti dobro i drugomu donijeti radosnu vijest spasenja.

Drugi misijski laboratorij održao se u prostoru Udruge „Savao“ u Zagrebu. Početak programa bio je u 17 sati. Ravnateljica Papinskih misijskih djela u RH s. Ivana Margarina na početku je pozdravila sve okupljene i stavila im na srce poticaj da se uvijek iznova podsjećaju da su kao kršćani svi pozvani biti misionari i biti svjedoci Božje spasenjske ljubavi prema svakomu čovjeku. U nastavku je okupljene sudionike duhovno okrijepio fra Zdravko Lazić, gvardijan Franjevačkog samostana na Kaptolu. Fra Zdravko pripremio je razmatranje o temi ovogodišnje Papine poruke povodom Svjetskog dana siromaha.

„Daj da iza lica svakog siromaha prepoznamo tvoje sveto lice“, molio je fra Zdravko, promišljajući Papinu poruku uz geslo: „Ne okreći lica od siromaha“. Kratkom meditacijom ohrabrio je sve sudionike na aktivno djelovanje i svjesnost da je ovo intenzivno liturgijsko vrijeme priprema na susret s Novorođenim. Isus se utjelovio u najjednostavnijem siromaštvu i svaki susret sa siromahom nova je prigoda da se poklonimo Djetetu Isusu. Međutim, svaki susret sa siromahom prava je duhovna obnova, jer u tom susretu možemo vidjeti koliko nam je Bog darovao. Fra Zdravko molio je s okupljenima da dobri Bog blagoslovi

naše darovano vrijeme, jer volontiranje je duhovna stvarnost koja se ne može ničime platiti.

Nakon duhovne obnove sudionici su zajedno pripremali hranu i pakete pomoći za korisnike Udruge „Savao“ (beskućnici, osobe u potrebi koje žive na rubu društva) te ih podijelili na Glavnom kolodvoru, a neki su izrađivali krunice koje udruga priprema za korisnike, jer u molitvi *Krunice* susrećemo Isusa.

S. Ivana Margarina istaknula je da je misijski laboratorij povezo redovite volontere Udruge „Savao“ i nove sudionike te smo se u

ovoj adventskoj duhovnoj obnovi nahranili Božjom riječju i nahranjeni njome krenuli ususret ljudima. To nam je osobito važno u došašću, kad se pripremamo na susret s Isusom, jer susreta s Bogom ne može biti ako ga ne susretamo u čovjeku, onomu koji nam je bližnji. Bližnjega svakodnevno susrećemo na svojim ulicama, u svojem susjedstvu. Upravo taj bližnji potreban je ne samo tjelesne, već i duhovne hrane.

Prošli misijski laboratorij sudionici su proveli u društvu sv. Male Terezije, a ovog puta sudionike je posjetio sv. Nikola i sve iznenadio darovima. Dob sudionika bila je raznolika (srednjoškolci, radnička mladež te pripadnici zrele dobi i umirovljenici). Međutim, po dolasku sv. Nikole svi su postali djeca i razveselili se slatkim darovima koje je za sve volontere pripremila zagrebačka slastičarnica „Vincek“. Bilo je to slatko iznenađenje za volontere, koji ništa nisu očekivali, jer sve što rade iz ljubavi čine da bi pomogli drugomu. Tako su i ovog puta

volonteri ispekli kolače, koje su uz pakete dijelili okupljenim siromasima na kolodvoru. Dijelio se čaj i kava, ali i riječ podrške i osmijeh. Jer siromasi nisu samo gladni kruha, nego su gladni smisla. Zato je bitno uza zalogaj sendviča poslužiti i riječ, ljudsku riječ topline.

U 20 sati uslijedio je susret s korisnicima udruge i podjela pripremljenih paketa pomoći, kao i čaj, kava te ostale neophodne potrepštine. To je bila prigoda da se produbi iskustvo međusobnog susreta i nauči prepoznati Gospodina u onima koji nam se čine nepoznati, drugačiji i daleki.

Sv. Nikola razveselio je i okupljene siromahe na kolodvoru, koji su na trenutak postali bezbrižna djeca, koja se međusobno šale i za-

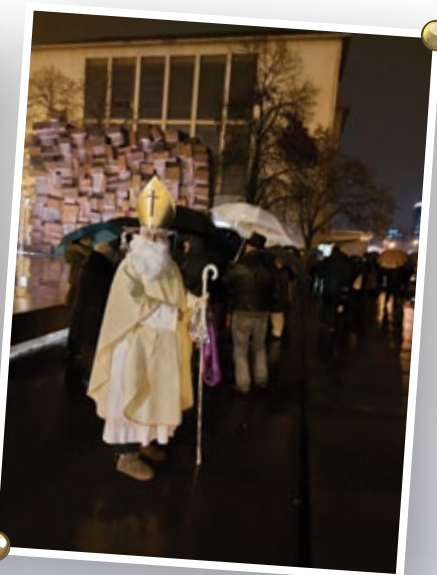
dirkuju tko je bio bolji ili nije očistio čizme, govore jesu li bili dobri i vesele se darovanu bombonu.

Ne zaboravimo da je svaki novi dan nova prigoda da napravimo što dobro i komu pomognemo.

Naši misionari i misionarke glas su mnogih potrebitih u daleku svijetu i potrebni su naše podrške i pomoći. Međutim, i mnoga naša braća i sestre u našoj blizini također su potrebiti naše pomoći. Jedni bez drugih ne možemo, ali je pitanje znamo li u drugome prepoznati lice Gospodina Isusa.

S. Ivana Margarin istaknula je da Papinska misijska djela drugim misijskim laboratorijem žele posvijestiti dimenziju misionarenja ne samo u Africi, Aziji i dalekim zemljama, već i misije u vlastitom okruženju, jer biti misionar znači biti svjedok Božje ljubavi, a to je zadaća svakog kršćanina. Kršćani su pozvani svakodnevno donositi Božju ljubav, nježnost i toplinu, to jest duh Božića čovjeku pokraj sebe.

PMD u RH

Hodočašće misijskih suradnika u Zagreb

U subotu 9. prosinca na hodočašće su se uputila 54 misijska suradnika iz 20-ak župa Đakovačko-osječke nadbiskupije, predvođeni Antom Šiškom, nadbiskupijskim povjerenikom za misije i župnikom Župe Vođinci.

Prvo odredište bila je zgrada Hrvatske biskupske konferencije, gdje je suradnike dočekala s. Ivana Margarin, ravnateljica Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj. Nakon kratke okrijepe sestra Ivana suradnike je provela zgradom i upoznala hodočasnike s djelovanjem Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj. Uza s. Ivanu suradnike je prostorijama Hrvatske katoličke mreže i Hrvatskoga katoličkog radija proveo Domagoj Pejić. Suradnici su tako upoznati s načinom rada HKR-a te s nekim od radijskih voditelja i urednika.

Potom je uslijedila sv. misa u kapeli, na kojoj su hodočasnici molili

i zahvaljivali za svoj pastoral, svoje župnike te svoje osobne potrebe. Nahranjeni i ohrabreni evanđeljem te vrlo poticajnom propovijedi velečasnog Ante Šiška, uputili su se u kapelu sv. Dizme. U kapeli sv. Dizme misijskim suradnicima nekoliko riječi uputio je dekan zbora prebendara preč. Denis Barić, pojašnjajući povijest same kapele, značenje reljefa te kako se relikvija sv. Majke Terezije – njezine sandale, našla u našoj domovini.

Hodočasnici su zatim velikodušno dočekani u Međubiskupijskom sjemeništu na Šalati. Dobrodošlicu im je poželio duhovnik sjemeništa vlč. Luka Premelč te rektor sjemeništa preč. Matija Pavlaković, nakon čega je uslijedio zajednički objed. Hodočasnici su razgledali sjemenište, a potom se zadržali u kapeli, gdje su primili blagoslov relikvijom bl. Alojzija Stepinca.

Ispunjeni u duhu i tijelu, hodočasnici su imali još malo vremena za razgledavanje središnjeg dijela grada Zagreba. Pri samom povratku autobusom misijsko nadbiskupijsko hodočašće završeno je molitvom, zahvaljivanjem te osobnim osvrtima sudionika, čime su ubrali još pokoji duhovni plod.

**Tekst: Maja Sevrić
Fotografije: Ljudevit Gačić**

POTICAJ ZA 2024.: Dan kruha i Misijska nedjelja u Malom Lošinj

Već tradicionalno, u organizaciji Udruge „Lijepa naša“, ogranka u Malom Lošinj, svake godine drugi četvrtak u mjesecu listopadu, što je prošle godine bilo 12. listopada, obilježava se Dan kruha i zahvale za plodove zemlje, i to središnjom proslavom na glavnom trgu grada Malog Lošinja. Prisustvovalo je mnoštvo sudionika, među kojima su bili i vjeronaučnici Osnovne škole Marija Martinolića, koji su uz pomoć roditelja dobre volje pripravili mnoštvo kruhova, fritula, kroštula i drugih ukusnih uradaka od brašna i drugih sastojaka. Djecu su za pečenje kruha i izlaganje animirali učitelji i vjeronaučitelji te skupina Mali misionari, koji su tom prigodom sakupili više dobrovoljnih priloga za potrebite u misijskim zemljama koji kruha nemaju. To ne bi bilo moguće bez darežljivosti Malološnjana i drugih, koji su uvijek bili osjetljivi za potrebite.

U bogatu program sudjelovala su mnoga djeca svih uzrasta, pripremljenim recitacijama, pjesmama i plesom. Svečan blagoslov kruhova i plodova zemlje udijelio je vlč. Robert Zubović, koji je tog dana uvečer predvodio svetu misu u župnoj crkvi u znak zahvalnosti Bogu za sve darove koje redovito primamo, a često ne primjećujemo koliko ih imamo.

Uoči Misijske nedjelje, 22. listopada, župljani Župe rođenja BDM u Malom Lošinj mogli su pomoći mi-

sionarima i njihovoj misijskoj djelatnosti kupnjom raznolikih proizvoda s misijskom nakanom, koji su nabavljeni u suradnji s Nacionalnim misijskim uredom iz Zagreba, a među kojima se moglo naći i originalnog nakita iz misijskih zemalja poput Ekvadora, Ugande i Salomonskih Otoka. Molitvu vjernika, kao i štand, animirala su djeca školske skupine Mali misionari, a svetu misu predvodio je vlč. Andrija Živković. Sakupljena su znatna sredstva za pomoć našim misionarima u apostolskome i karitativnom radu diljem svijeta. Koji su to misionari i gdje točno vrše svoju misijsku djelatnost, moglo se vidjeti na panou župne crkve i vjeronaučne učionice u školi, koje su uredili vjeronaučnici 5. i 6. razreda.

Važno je napomenuti da su prošlogodišnja nastojanja oko pomaganja misijama i misionarima u malološinskoj župi započela još ljeti, dok je bilo vruće kao u misijskim zemljama, na blagdan sv. Kristofora, 26. srpnja, kad se prvi put u našoj župi održao blagoslov vozila i plovila s nakanom pomoći organizaciji *Miva*, koja se brine za nabavu prijevoznih sredstava za misionare i misijsku djelatnost. *Miva* je osnovana 22. ožujka daleke 1927. godine u Kölnu. To je tužna priča o gubitku prijatelja, ali istovremeno prekrasna priča kako nas životne poteškoće mogu potaknuti na velika djela. Ideju za nju je dao sve-

ćenik Paul Schulte nakon što je njegov najbolji prijatelj Otto Fuhrmann, misionar, nakon što su ga cijeli tjedan bolesna od malarije vozili pa nosili na ramenima do bolnice, preminuo jer je došao prekasno. To da misionari nemaju ni osnovno prijevozno sredstvo za pomoći sebi i drugima Paula Schulte silno je pogodilo te je po Europi počeo tražiti darovatelje za kupnju misijskih vozila. Danas ta akcija ima već dugu tradiciju u Njemačkoj, Švicarskoj, Austriji, Nizozemskoj, Velikoj Britaniji, Južnoj Koreji, Australiji, Poljskoj, Slovačkoj i Sloveniji i u nekim dijelovima Hrvatske. U želji da i mi pomognemo, okupili smo se na pijacalu naše župne crkve te je naš župnik Robert Zubović, blagoslovio motocikle, mopede, bicikle i ključeve automobila i barka, nakon čega su nazočni mogli darovati dobrovoljni prilog za akciju i uzeti naljepnicu s likom sv. Kristofora, suzaštitnika naše biskupije i zaštitnika vozača. Moto Akcije *Miva* je: „Moj dar slavi Boga za sve sretno prijeđene kilometre“.

U nadi da će naši darovi pomoći našim misionarima i ljudima u potrebi, radujemo se novim akcijama i još većem odazivu naših vjernika i ljudi dobre volje koji prepoznaju temeljne potrebe mnogih današnjih ljudi u svijetu – glad za Bogom i glad za osnovnim uvjetima života.

M. K.

INDIJA
– o. Ante Gabrić

Svečano smo proslavili Božić

Morapai, Nova godina 1972.

Dragi velečasni oče i dobri vjernici kapelice Srca Isusova! Danas me baš uhvatila želja da zapivam: „Ča je silna Lundra kuntra Splitu gradu, i šta je istom kuntra Splićanima, a još više Splićankama!“ Da o „Hajduku“, o našim dragim „bilima“ i ne govorim. Nema druge: i naš lipi Metković i naša „Neretva“ – moramo vam klobuk skinuti i zaželiti vam sretnu novu godinu, uz obilje milosti od dragoga Spasitelja. Svima iskrene zahvale za toliku vašu ljubav, toliku velikodušnost. Nemate pojma koliko ste me i razveselili i pomogli svojim tolikim darovima, molitvama i žrtvama. Pa ćemo i nadalje ostati ujedinjeni u ovom svetom radu. Ja se puno, puno oslanjam na vaše sklopljene ruke.

Bilo je teških, veoma teških dana prošle godine. Neki su već i počeli očajavati. Milijuni izbjeglica iz Pakistana, poplave, kolera, i na koncu rat. No, eto, hvala dragom Bogu, hvala vašim molitvama, sve je to prošlo i mir se vraća u ove krajeve! Već je nekoliko milijuna izbjeglica otišlo natrag u svoju domovinu, sada slobodnu Bangladeš domovinu. Mi smo svi sretni da su oni dobili svoju slobodu. Mnogim životima su je platili. Pakistanska vojska je palila i klala na sve strane. Uz narodnu slobodu tamo je sada i sloboda vjere. Te slobode prije nije bilo. Država je bila islamska država. Daj Bože te ovaj pravedni i trajni mir i sloboda zavladaju čitavim svijetom!

Božić smo veoma lijepo proslavili: s Isusom i s blaženom Gospom, u Betlehemu kod oltara. Bilo je tako utješno vidjeti tolike svete pričesti, i na ponoćki i na jutarnjoj misi. Dva svećenika i sestra Anđela dijelili smo i u crkvi i pred crkvom najljepši božićni dar – Isusa s oltarskih jaslaca. To i je pravi Božić – primiti Isusa u srce, zadržati ga u srcu.

Prije toga smo duge sate bili u ispovjedaonici, a pod misom bilo je preko tisuću svetih pričesti. Crkva je bila dupkom puna i kod ponoćke, i kod jutarnje mise, i popodne, kod božićne procesije.

Bilo je i pjevanja uz mali harmonij, bubnjeve i cimbale. Svako je selo došlo sa svojim zborom. Da ste ih samo vidjeli i čuli s kakvim su guštom pjevali krasne bengalske pjesme! Pjevali su i veselo zaplesali oko glavnog pjevača. I mlado i staro. Nakon ponoćke sve su do zore pjevali. Išli su od kolibe do kolibe. I skupili su nešto milostinje. Svatko u svome siromaštvu dade što može. Nije puno, ali je od srca, pa je stoga veliko i sveto. Sve se to na koncu skupilo i pripravila se mala gozba za siromahe i za pjevače. Lijep je to običaj.

Mnogo je hindusa došlo da se pomole u crkvi, da poljube kip Malog Isusa i da ga daruju cvijećem, svijećama i drugim darovima. Božić je tu u Indiji državni blagdan, iako smo mi kršćani u velikoj manjini. Poštuju oni osjećaje kršćana. Kakva je to pouka za tolike kršćanske zemlje, gdje se nastoji iz kalendara izbrisati svetost tog tako dragog i svetog blagdana, ali ne samo iz kalendara, nego i iz srdaca! Patuljci su to. No, pokušali oni koliko god hoće, ostatak će nam, ipak, u srcima i obiteljima taj divni blagdan...

Posla je mnogo. A dakako, i umora. Lijepo je i dobro to kad se čovjek

može umoriti. U tome se krije puno sreće. Ovih zadnjih dana valjalo je mnogo po selima. Bolesti ima dosta. A i sprovoda. Osam u ova dva tjedna. Starica Bago bila je prva. Otišla je uz božićnu pjesmu. U procesiji smo joj odnijeli svetu pričest. Oltar je bio pred kolibom. Isusa je primila klečeći i zajedno sa svima molila. Na koncu smo joj još zapjevali lijepu pjesmu zahvalnicu: „Dhono bad, dhono bad!“ – „Hvala, hvala ti, o Gospodine!“ I pred večer već se ona Isusu zahvalila u lijepom nebu. Na groblje ju je otpratilo cijelo selo. Među njima je bio i Khagen. Vratio se u svoju kolibu, sjeo na hasuru – i izdahnuo.

Ostavio nas je i mali Dibokor. Tek mu je bilo sedam godina. Mala Agata imala je pet godina, Monika tri mjeseca, a učitelj Petar 45 godina.

Počeli smo devetnicu u selu, i mi i hindusi. Baš dok vam ovo pišem, njihov zbor mladića ide kroz selo zazivajući Božje ime: „Ramo, Ramo, smiluj nam se!“

Vratio sam se iz sela. Pomolio sam se s ukućanima, blagoslovio sam im kolibe. Molili smo pred njihovim malim kućnim oltarima. Ujedno sam pohodio i bolesnike. Kod Augustina bolesno je troje dječice, kod brata mu Loloa isto tako troje. Bolest, bijeda – no ujedno kojeg li pouzdanja u Božju providnost! Augustin ima osmero djece, brat mu sedmero. Uza sve siromaštvo u tim kolibama vlada mir, sreća i Božji blagoslov. Tu se dnevno moli Sveta *krunica*.

Toplo vam preporučujem našu dječicu po školama. Ovdje škole počinju u siječnju. Sve vrvi od dječice. Sestra Jacinta u našoj dječjačkoj školi, a sestra Žita u djevojačkoj školi imaju puno posla s upisom nove djece. Iako su im roditelji siromašni, puno nastoje oko odgoja. Baš je bila ovdje majka

dva mala Bora iz sela Čandpura. Nekako je skrpala nekoliko novčića za pločice i olovku, no treba kupiti i nekoliko knjiga, pa će ona prodati kokicu, jer ne bi htjela da joj djeca budu bez knjiga.

Posebno vam preporučujem naša zvanja. Sretni smo i ponosni da je Isus među našom mladeži mnoge izabrao za svoju svetu službu. Ovih zadnjih nekoliko mjeseci otišlo je devet mladića u red Misionara ljubavi. To je

muška grana reda što ga je započela naša majka Terezija. A i nekoliko je djevojaka otišlo u razne novicijate.

Nedavno sam davao osamdnevne duhovne vježbe novakinjama majke Terezije, i to jednoj skupini od 60 njih. Još su takve dvije skupine. Nema mjesta u jednoj kući, pa je novicijat na dva mjesta.

Ja, hvala Bogu, dobro: ni debeo, ni mršav, onako po sredini... Bolesti je nešto bilo, no prošlo je, pa sam

opet sretan i veseo po tim barama i kanalima delte rijeke Gangesa u radu za Isusa i duše. Vjerujte mi da je to krasan život. Pa se, eto, molite da bih se mogao sasvim dati Isusu i dušama!

Uz ponovne zahvale i iskrene pozdrave vama i svima vašima, odani vam u Srcu Božanskom

o. Ante Gabrić

(Pismo upućeno vjericima isusovačke kapеле u Splitu.)

S novom godinom nove brige

Morapai, početkom nove godine 1972.

Drage misionarke svakog dana!

O jadni, grišni metkovski Ante, ako još želiš u rajske dvore, deder se skruši prije korizme i u Zagreb piši... Sa stinom se u prsa udaram – ili bolje: s ciglom, jer stina u ovim močvarama nema! – i sa svetim Jerom samo vapim: „Prosti mi, Bože, ča sam Dalmatinac!“ A vi svi znate da Matu nije lako prikrenuti. „Okreni na ovu bandu Mate; okreni na drugu bandu – i opet Mate!“

Da vam iskreno i istinito kažem: Dmrvičak sam se bio i zalinio. Nešto od bolesti, a nešto od posla. Ne znam da li se vama to dogodi – jednostavno, ne znaš na koju ćeš stranu... No budite uvjereni da vas nikada nisam zaboravio u molitvama i u dnevnim žrtvama. Niti ću vas ikada zaboraviti. Bile su ovdje teške prilike. Držale su nas vaše sklopljene ruke. Hvala dragom Bogu da je rat svršio i da se milijuni izbjeglica vraćaju u svoju domovinu. Već ih je oko šest milijuna otišlo natrag. S njima su pošli i mnogi naši svećenici i časne sestre, da im pomognu u njihovoj slobodnoj domovini, koja je sasvim opustošena. Jedva možete pojmiti što su sve učinili muslimanski Pakistanci u toj jadnoj zemlji. Otkrivaju se sve veće i veće grozote.

Svi se molimo za trajni mir. Sloboda je vjere već proglašena, pa je

čak i Božić metnut na listu državnih blagdana, iako su kršćani u velikoj manjini.

Posla će, dakako, biti još dosta da se izliječe rane i rata i progonstva. Hvala dragom Bogu, nikad nismo očajavali, pa nećemo ni sada! Junački naprijed! Svakako je jasnija budućnost i Bangladeša i Indije nakon ovog rata.

Ja sam inače, hvala dragom Bogu, prilično dobro! Klima je bila veoma ugodna ova dva zadnja mjeseca. To je naša takozvana zima. Ove godine nije bila samo takozvana, nego prava pravcata zima: temperatura je nekoliko dana spala na osam stupnjeva Celzijevih, pa smo se smrzavali. A u sjevernim dijelovima Indije pala je temperatura na nulu te je mnogo ljudi pomrlo, jer su veoma slabo obučeni, a kolibe su im većinom otvorene. Sva sreća da smo dobili nešto starih odijela iz Amerike, pa smo mogli pomoći mnogim siromasima, osobito dječici, koja su baš došla u škole. Ovdje škole počinju polovicom siječnja. Praznici su za vrijeme žetve riže, da djeca mogu pomoći roditeljima u polju.

Škole su nam pune. Veće djevojke i mladiće poslali smo na više nauke. Vaš Bablu je završio deseti razred, imao bi se prijaviti za maturu tamo u travnju, ako bude mogao. Sirota, obolio je od tifusa, i to već drugi put, pa je jako oslabio. Baš sam bio u njegovu selu prošle nedjelje. U sjemenište se spremaju on, njegov brat i rođak. Ovdje se u sjemenište ulazi poslije mature. Sva trojica se dobro

drže. Kod kuće im vlada velika bijeda, pa sam ja morao nabaviti i knjige i odijela za njih. No i roditelji se za njih mnogo žrtvuju. Sve su to brojne obitelji.

Vaš dar mi je mnogo pomogao, pa sam se za te mladiće i za neke djevojke iz tog sela Radhanagora mogao pobrinuti.

Kako sam već prije jednom zgom pisao, kapelica se u tom selu bila opet srušila poslije ovogodišnjih poplava. Popravili smo je barem toliko da se misa može govoriti.

Baš danas došao mi njihov katehist Probdh da uredimo za popravak kapelice i puta do sela. Sve je odnijela poplava. Do pasa sam morao gaziti vodu za vrijeme kišnog doba. Ovo je već četvrta godina da ti bijednici nisu mogli spasiti rižu, tu glavnu žitaricu u Bengaliji.

A imali su i zmija. Najopasnije su zmije šikorčada, koje su gore od kobre. Ljudi vjeruju da ta zmija ima dvije glave, pa kad je ubiju, spale joj i glavu i rep.

Ponovno vam zahvaljujem na molitvama, žrtvama i velikodušnim darovima. Uzvratio dragi Isus obiljem milosti i blagoslova i vama i vašima!

Odani vam u Srcu Božanskog Misionara, Vječnog Misionara svakog dana

o. Ante Gabrić

(Pisano zajedničko pismo ocu Ciki i njegovim „misionarkama svakog dana“. Prepisano iz kopije, koju je poslao otac Gabrić.)

Sestra Maristela (Anica) Galić

Rodena je 17. studenoga 1948. u Bročancu, Općina Posušje, BiH, od oca Jozе i majke Luce rođ. Vranjković. Odrasla je u mnogobrojnoj katoličkoj obitelji, a jedna je od 13-ero djece koje je Bog podario njezinim roditeljima, od kojih se još u djetinjstvu šestero preselilo u vječnost. Obitelj se bavila poljoprivredom. Otac Jozo obrađivao je škrtu hercegovačku zemlju i tako prehranjivao svoju obitelj, dok je majka vodila domaćinstvo i brinula se o djeci. Anica – s. Maristela još kao mala djevojčica bila je veoma pobožna-

U samostan u Osijeku primljena je 25. veljače 1964. godine. Iste godine započinje postulat, a nakon nekoliko mjeseci i novicijat. Nakon novicijata slijedilo je redovničko oblačenje, prvi zavjeti te doživotni zavjeti, koje je položila nakon što je družba dobila papinsko pravo, 1990. godine. Tijekom cijeloga svojega redovničkog života s. Maristela bila je u službi bolesnika, uglavnom starih i nemoćnih, kojima je s puno poštovanja i ljubavi pristupala, dajući se dokraja. Odmah nakon oblačenja poslušnost ju je odvela u Smederevo, a potom u Beograd, Štimlje, Apatin. Uza sve teške poslove njege bolesnika, završila je i medicinsku školu. Bila je samozatajna, tiho i predano gradila je svoj odnos s Gospodinom te u skrovitoj molitvi, bez buke, osluškivala njegov glas, koji ju je pozivao na jedan novi početak, a taj početak zove se Afrika i misije.

Odlukom poglavara i velikom zauzetošću tadašnje provincijske glavarice, a kasnije predane misionarke

s. Natalije Bešlić, 17. prosinca 1988. odlazi u zapadnoafričku državu Benin, zajedno sa s. Dorotejom, i tako postaje zaglavni kamen svega onoga što će Gospodin kasnije učiniti po njima dvjema. S puno rizika, ali i pouzdanja u Božju providnost stupile su naše sestre na afričko tlo i nastanile se u selu Affameyu, koje je bilo početna točka njihova plodonosnog djelovanja u Beninu. Dvije žene, dva različita pogleda na svijet koji ih okružuje, ali isti cilj. Akcija i kontemplacija. Sve je to Gospodin u njima i po njima ostvario. Samo je on mogao to sve tako mudro isplanirati i izvesti.

Teško je opisati što se sve tijekom 34 godine, koliko je s. Maristela bila u misijama, događalo u Beninu. Mi samo mislimo da znamo puno, međutim, ništa ili vrlo malo znamo. Put od Affameya, preko Porto Nova, Parakoua, Malanhouia, Biroa i Fifadjija, u kojima je s. Maristela boravila, bio je posut trnjem, žrtvom, a nadasve zauzetom brigom i ljubavlju za siromašnu djecu u sirotištima, za teške bolesnike u ambulancama, kao i za starije i nemoćne u njihovim potleušicama, kamo im je s. Maristela nosila živog Isusa. A samo Bog zna koliko je s. Maristela propješačila po afričkom meočvarnom tlu da bi zajedno sa s. Dorotejom došla do onih najbolesnijih i najugroženijih bolesnika, za boravljenih od svih.

A dragi Bog je sve to promatrao, i zadovoljan onime što vidi, blagoslovio je žrtve i molitve naših sestara te im poslao nova duhovna zvanja domaćega beninskog naroda, djevojke koje

su oduševljeno krenule za Isusom po uzoru na dvije bijele sestre. Velikom zaslugom naše s. Maristele i njezina skrovitog služenja danas je Crkva u Beninu ponosna na delegaturu Marijinih sestara čudotvorne medaljice, koja broji 40-ak domaćih sestara. Radovala se s. Maristela svakoj mlađoj djevojci, a kasnije sestri. Njezin primjer ponizna i tiha služnja itekako je bio poticaj i ostavio trag među njima. Život u Beninu bio je težak, ali s. Maristeli nitko nije mogao uzeti vrijeme od molitve. Zнала je dobro da je sve za njega i da sve polazi od njega. Svaki slobodan trenutak koristila je da bi bila sa svojim Zaručnikom, prikazujući mu žrtve i molitve za svoje sestre, dobročinitelje, ali i za svoju obitelj iz koje je potekla, koji su ju i duhovno i materijalno pomagali.

U svibnju 2022. godine došla je s. Maristela na odmor zajedno sa s. Dorotejom. Nažalost, nije se više mogla vratiti u Benin zbog teške zloćudne bolesti koja se pojavila. Gospodin je tražio novu žrtvu. Teška srca ostala je s. Maristela ovdje, jer je bolest zahtijevala dugotrajno liječenje. Prebivala je s. Maristela poput Marije sve to u svom srcu. Zadnje dane na ovoj zemlji intenzivno je molila i zaključila svoj život: „Za Isusa živim, Isusu sam služila i zbog Isusa pošla u Benin.“ To su bile jedne od posljednjih riječi koje je s. Maristela izgovorila pri punoj svijesti, nekoliko dana prije nego što je predala svoju dušu Gospodinu, uoči svetkovine Bezgrješnog začeća Blažene Djevice Marije.

Pripremila s. Kaja Ljubas

Draga sestro Maristela, hvala za sve i počivaj u miru Božjemu!

ZA MISIJE I MISIONARE:

N. N., Sarajevo 500 EUR * N. N. 300 KM * Anto Jurić 50 KM * Pero Ivezic 50 KM * Marija Milinković 100 KM * Dragica Mišić 50 KM * Samostan sv. Vinka Paulskog, Sarajevo 200 KM * Ordinacija Opće Medicine Mirjana Markobašić, Mursko Središće 500 EUR * Spec.Pedijatrijska Ord. Šime Paparić, Rab 100 EUR * LOTI d.o.o. 101 EUR * Gabrijel Fabić-Fabriel Media, Kotoriba 200 EUR * Mihael Putnička Agencija d.o.o. 1000 EUR * Ceranka Trgovački Obrt 10 EUR * Sestre Benediktinke, Rab 15 EUR * Tekstil Mini d.o.o. 40 EUR * Minik d.o.o. 100 EUR * Župa Sv. Antuna Padovanskog, Rakovica 10 EUR * Dentalni Laboratorij Ivana Bječić 15 EUR * Samostan Sv. Franje 15 EUR * Ord. Opće Med. Božena Puljiz, Novska 60 EUR * Padvana/Mg d.o.o., Vodice 30 EUR * Ante Matković 7 EUR * Vinko Klarić 50 EUR * Jasenska d.o.o. 1000 EUR * Hrvoje Cerovac 50 EUR * Slaven Plasaj 50 EUR * Dijana Radanović 35 EUR * Ivan Čukina 2 EUR * Zvezdana Bačac 50 EUR * Župa Duha Svetoga 200 EUR * Dubravka Majić 500 EUR * Marselina Majić 300 EUR * Sanela Kučar 13,27 EUR * Marinko Hudolin 25 EUR * Davor Cindrić 80 EUR * Goran Sušić 5 EUR * Jasminka Jug 7 EUR * Stjepan Dunder 20 EUR * Aleksandar Đura 135 EUR * Župa Presvetog Trojstva, Krapinske Toplice 720 EUR * Darinka Gatar 8,63 EUR * Hrvoje Cerovac 50 EUR * Dubravka Trgovac 7 EUR * Mirjana i Vjeran Ivošević 20 EUR * Dubravko Tandarić 118 CHF * Marko Valent 10 EUR * Ilija Posavec 10 EUR * Marija Križek 13,27 EUR * Milena Zaninović 25 EUR * Župa sv. Jakoba starijeg (Misijska zajednica sv. Mala Terezija), Prelog 1000 EUR * Petar Klarić 280 EUR * Kata Zubak 10 EUR * Župa Uznesenja BDM, Remete-Zagreb 170 EUR * Dragan Čorković 13,33 EUR * Martina Barišić 20 EUR * Slava Adamović 30 EUR * Marija Utrobičić Stojak 20 EUR * Dušan Tadić 20 EUR * Danijel Krizmanić 50 EUR * Tomislav Ivošević i Dragica Ivošević 20 EUR * Ivana Josipović 13 EUR * Dalibor Rom 30 EUR * Vinko Klarić 50 EUR * Dragica Čiča 100 EUR * Miro Baković 5 EUR * Veron Hrvojić 13,27 EUR * Eleonora Diviki 6,64 EUR * Luka Juričev-Sudac 100 EUR * Mali Šahisti d.o.o., Zagreb 200 EUR * Jadranka Bačić-Katinić 13,27 EUR * Kata Sabelja 13,27 EUR * Ivica Bradara 19,91 EUR * Zoran Žeravica 10 EUR * Marko Matijašević 20 EUR * Ilija Kuprešak 20 EUR * Zdenka Podhraški-Relja 5 EUR * Goran Sušić 5 EUR * Rino Greblo 50 EUR * Zoran Možnik 10 EUR * Veron Hrvojić 13,27 EUR

ZA GLADNE, BOLESNE, GUBAVE I NAJPOTREBITIJE:

Ljilja Grbešić 100 KM * Anda i Ivan Vrdo-ljak 50 KM * Ana Šušak 30 KM * Župa sv. Josipa, Turbe 232 KM * Veronika Radić 50 EUR * N.N. 40 EUR * Sandra Španić 30

EUR * Andela Barić 50 EUR + 50 EUR * Ana Raos 10 EUR * Dragan Zrnić 50 EUR * Marica Vrtarić 6,64 EUR * Branko Drago-jević 40 EUR * Stjepan Šošarić 150 EUR * Zoja Zubčić 13,27 EUR * Gordana Rado-šević 15 EUR * Tomislav Skroza 30 EUR * Zrinka Pulić 70 EUR * Vič. Ivica Miškulin 70 EUR * Sandra Španić 20 EUR * Antal i Kornelija Balog 4 EUR * Pero Petanjak 15 EUR * Željko Blaškić 20 EUR * Damir Še-remet 50 EUR * Katarina Grbavac 15 EUR * Ružica Kučan 100 EUR * Josip Kordić 20 EUR * Ana Guvo 50 EUR * Željka Vodopija 26,54 EUR * Melita Ligorio 20 EUR * Ve-ronika Radić 50 EUR * Davorka Šimanović 30 EUR * Zrinka Pulić 70 EUR * Dubravko Dujmić 20 EUR * Andrija Martinović 120 EUR * Tomislav Čubelić 30 EUR * Sandro Jakopčević 50 EUR * Miho Bošković 20 EUR * Ante Ljevar 50 EUR * N.N. 40 EUR

SV. DJETINJSTVO – ZA DJECU U MISIJAMA – MISIJSKE KUTIJE:

Slaviša Andrić 36,70 KM * Nikola Tomaše-vić 100 EUR * Tomislav Mršić 50 EUR * Marija Galić 10 EUR * Marijana Rukavina 15 EUR * Marija Širec 50 EUR * Marija Cerčić 66,36 EUR * Marina Vučković 50 EUR * Marija Nikolić 15 EUR * Zvonko Cretni 50 EUR * Robert Marić 50 EUR * Igor Končurat 15 EUR * Župa Uznesenja BDM 360 EUR * Dinko Rogulj 26,54 EUR * Vesna Varga 80 EUR * Kristina Božić 10 EUR

DJELO SV. PETRA – ZA ŠKOLOVANJE SVĀČENIKA U MISIJAMA:

Molitvena zajednica Emanuel, Ružići 200 KM * Ivana Čilić 20 KM * Mihaela Viskov 300 EUR * Stjepan Harča 23 EUR * Niko-la Crnković 140 EUR * Janko Krznarević 132,72 EUR * Dušanka Tadić 20 EUR * Tomislav Bilić 19,91 EUR

ZA GLADNU I BOLESNU DJECU:

Iva Rupčić 100 KM * Dijana Blažević 100 KM * N. N., Banja Luka 110 KM * Majka i kćer, Banja Luka 150 KM * Irena Šimić 30 KM * T. K. 30 KM * Nađa Rupčić 50 KM * Jozo Hrkaić 50 KM * Šima Barbarić 100 KM * Vera Čargonja 80 EUR * Zoja Zubčić 20 EUR * Nedjeljka Drnić 15 EUR * Mira Glasnović 15 EUR * Autoprijevoznik Željko Glavina 300 EUR * Melita Ligorio 20 EUR * Blagoje Kordić 20 EUR * Petar Ćirko 13,27 EUR

ZA ŠKOLOVANJE DJECE U MISIJAMA:

Nadbiskupijski centar za pastoral mladih „Ivan Pavao II.“ Sarajevo 2.030 KM * Zdenko Azinović 300 KM * Komping d.o.o., Vitez 100 KM * Ivanka Đoko 25 KM * Ljubica Jelić 360 KM * Anda Mihaljević 100 KM * Ivanka Boras 26,54 EUR * Jelena Kelečić 13,27 EUR * Anika Nenadić 20 EUR * Dragan Zrnić 50 EUR * Dario Mara-din 13,27 EUR * Marijana Šimić Jovičić 50 EUR * Stjepan Vuzem 50 EUR * Dubravko Ferenčak 100 EUR * Tomislav Skroza 30 EUR * Matija Gložinić 20 EUR * Antonie-ta Težak 10 EUR * Zoran Marčinković 50 EUR * J. Zrno 3,98 EUR * Zrinka Dragić 30 EUR * Mihael Popinjač 15 EUR * Anica Keškić 20 EUR * Ana Jularić Galić 15 EUR * Danica Humek 5,3 EUR * Melita Ligo-

rio 20 EUR * Stevo Horvat 14 EUR * Ljuba Filipović 130 EUR * Kamelija Matijašević 5 EUR * Anda Mrvelj 13,27 EUR * Maria Martonova Kormanova 10 EUR * Ruža Turk 6,64 EUR * Vesna Erdec 9,95 EUR * Dani-ca Kistić 13,27 EUR * Anda Svoboda 6,64 EUR * Ivica Puklek 15 EUR * Nada Vuković 6,64 EUR

ZA BUNARE U MISIJSKIM ZEMLJAMA:

Župe Čerin i Ćitluk, okolne vinarije te Franjo Stojić i Srećko Buljan sa rodbinom i prijateljima 4.170 KM * Pero Petanjek 8 EUR * Dragan Zrnić 50 EUR * Tomislav Skroza 30 EUR * Zoran Marčinković 49 EUR * Ljerka Išgum-Vorgić 10 EUR * Ljerka Išgum-Vorgić 10 EUR * Pero Petanjak 10 EUR * Antonio Šiprak 20 EUR * Domagoj Vučak 20 EUR * Irena Maškarin 15,27 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U TANZANIJU:

Borislava Kamšigovska-Šarić 5 KM * Ivan Šarić 10 KM * Nikola Marković 100 KM * Jelkica Štironja 15 EUR * Robert Skejić 20 EUR * Ilija Šutalo 4000 EUR * Ante Ćurković 450 EUR * Ante Ćurković 50 EUR * Marija Knezović 10 EUR * Iva Ilić 50 EUR * Valentina Jurišić 20 EUR * Snježana Mikec 13,5 EUR * Anka Sanjković 5 EUR * Josipa Barun 400 EUR * Anja Zoričić 13,27 EUR * Željka Miletić 40 EUR * Mila Purišić 3,98 EUR * Marija Mateša 30 EUR * Marija Kne-zović 5 EUR * Gorana Balenović 20 EUR * Veronika Škegro 6,64 EUR * Pamela Bano-vac 6,64 EUR * Ivo Hrga 6,64 EUR * Mari-ja Miličević 6,64 EUR * Anita Mikec 13,27 EUR * Jelena Grgurović Perić 150 EUR

ZA MISIJE I GLADNE NA HAITIJU:

N. N. svećenik Vrhbosanske nadbiskupije 500 KM * Marija Beus – Huml 250 EUR * N. N. svećenik Vrhbosanske nadbisku-pije 20.000 KM * Nikolina Petrović 5 KM * Darovi od Misijske izložbe u samostanu SMI, Gromiljak 7.310 KM * Dobročinitelji iz Gromiljaka i Kiseljaka 353 KM * Vesna Tvrtković 100 KM * Ljiljana Andrić 200 KM * Vič. Franjo Tomić 50 KM * Kristina Kuraja 100 KM * Ivanka Cvitanović 500 EUR * fra Mile Beljo 200 EUR * Mato Marić 100 EUR * Duško Grčić 300 EUR * Sestre Služavke Maloga Isusa 850 EUR * N. N., Australi-ja 50 AUD * Verica Mišanović 500 KM * Marijan Zovak 50 EUR * Nikola Crnković 1000 EUR * Zlata Omahen 30 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U EKVADORU:

Siniša Skočibušić 50 KM * Marija Krešić 100 KM * Lucija Ćurić 30 EUR

ZA MISIJE I GLADNE NA MADAGASKARU:

Siniša Skočibušić 50 KM * Jelkica Štironja 15 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U NIGERIJU:

N. N., Kruščica, Vitez 200 KM

ZA MISIJE I GLADNE U BENINU:

Iva Rupčić 100 KM * Ljiljana Lukač 13,27 EUR * Iva Miličević 26,54 EUR + 30 EUR * Dubravka Pavišić 7 EUR * Milenka Gr-gurica 10 EUR * APRIORI d.o.o. 100 EUR * Kristina Jurković 25 EUR * Vikica Šalić 39,82 EUR * Ana Kljajić 100 EUR * Ružica Raspuđić 30 EUR * Ljiljana Ranicki 40 EUR

* Marija Horvat 7 EUR * Marica Laštro 100 EUR * Marija Donadić 10 EUR * Slavica Bilandžić 13,27 EUR * Rajko Šikić 750 EUR * Rastislava Pedišić 50 EUR * Ivo Stopfer 30 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U ETIOPIJI:

Iva Grubišić 150 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BURUNDIJU:

Nada Hrga 39,82 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U KAMERUNU:

Siniša Skočibušić 50 KM * Dječji vrtić «Sunčev Sjaj-Nazaret» 30 EUR * Agneza Kovačić 80 EUR * Franjo Trojnar 15 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BOLIVIJU:

Duhovno humanitarna udruga – Kap ljubavi 2.000 KM * Ivanka Vidović 200 KM * Ivana Juroš 80 KM * Slavica Barunčić 50 KM * N. N., Žepče 50 KM * Femis d.o.o., 2.000 KM * Milijana Glavinić 300 KM * Cvita Lončar 50 KM * Marija Budimir 20 KM * Marijana Vrbić 100 KM * Milan Herceg 270 KM * T. K. 30 KM * Dragica Brnadić 200 KM * Nada Sarajlić 100 KM * Marica Šumić 200 KM * Ruža Vidić 100 KM * Ladislav Slokar 20 KM * Mara Crnoja 50 KM * Marin Džidić 50 KM * Smiljka Brtan 100 KM * Lucija Sumić 100 KM

ZA MISIJE I GLADNE U UGANDI:

T. K. 30 KM * Branko-Ivan Pervan 500 EUR * Vlč. Alojzije Asić 10000 EUR * Church of st. Cyril and Methodius, New York 2000

USD * Sestre Franjevke, Split 2000 EUR * Migrantenseelsorge Luzern -HKM Luzern (fra Branko Radoš) 1000 CHF * N.N. 2000 EUR * Josip Pasariček 500 EUR * Stjepan Digula 30 EUR * N.N. 20 EUR * Maja Marija Prelec 5 EUR * N.N. 196,94 EUR * Dinka Parlov 1318,9 EUR * Štefica Palošika 26 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BRAZILU:

Siniša Skočibušić 50 KM * Tea Vosnik 10 EUR * Milan Poljak 20 EUR

ZA MISIJE I GLADNE NA SALOMONSKIM OTOCIMA:

Samostan sv. Vinka Paulskog, Sarajevo 100 KM * Božo Lončar 20 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U DR KONGU:

Mirela i Nikola Papac 200 KM * Siniša Skočibušić 50 KM * Božo Lovrić 10 KM * Bruno Budimir 100 KM * Vesna Mohorovičić 5 EUR * Anka Dužnović 10 EUR * Dario Časar 25 EUR * Srećko Botrić 30 EUR * Mladen Crneković 15 EUR * Stane Radulović 8 EUR * Marija Barić 2 EUR * Lidija Petrač 9,29 EUR * Mijo Meter 100 EUR * Zdenko Bujger 100 EUR * D. Delić 31,85 EUR * Marija Daniela Krnić 135 EUR * Specijalistička ginekološka ordinacija dr. Biljana Tabak 13,28 EUR * Hlavka Pandurić Maja 100 EUR + 100 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U ZAMBIJI:

Marija Bartošek 40 EUR * Valentina Volarić- Lučić 50 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U RUANDI:

Stana Ljubić 150 KM * Ivan Prskalo 20 KM * T. K. 30 KM * Siniša Skočibušić 50 KM * Molitvena zajednica Emanuel, Ružići 150 KM * Jurica Benzon 110 EUR * Srećko Botrić 30 EUR * Marija Bartošek 40 EUR * Darinka Kovačić 30 EUR * Romano Tripalo 20 EUR * Zoran Zorica 13,27 EUR * Marija Barić 2 EUR * Ružica Hrkać 25 EUR * Igor Pivac 1500 EUR * Katarina Vajdoher 18 EUR

ZA SVETE MISE U MISIJAMA:

N. N., Kruščica, Vitez 100 KM * Jelena Jakus Pamić 84 EUR + 42 EUR * Timotej Vuković 300 EUR

ZA AKCIJU MIVA – MISIJSKA VOZILA:

Kristina Bičvić 100 KM Stoja Kuprešak 50 EUR * Vedran Višnjić 20 EUR * Tamara Šurina 5 EUR * Marija Cikojević Klasić 13,27 EUR * Marlon Macanović 50 EUR * Dubravko Tandarić 101 CHF * Anka Dužnović 10 EUR * Božidar Bajčić 40 EUR * Marija Vajić 14 EUR * Iva Vukas 8 EUR * Luca Radman 2,65 EUR * Slavica Drakulić 20 EUR * Natko Blagojević 13,27 EUR * Kristijan Cvanciger 50 EUR * A. Harča 2,65 EUR

AKCIJA U BIH «Za hendikepiranu djecu bez udova»:

Jasna Stojkić 30 KM

ZA POŠTANSKE MARKICE I TELEFONSKE KARTICE:

N. N., Banja Luka, Varaždinska biskupija

MISIJSKA KRIŽALJKA – SIJEČANJ 2024.

Radosna vijest	Dio šake	Prorok u Bibliji	EK	Poglavar carstva	Gmaz u sjevernoj Americi	Žensko ime	Trava ujesen	Osobe koje se bave prodajom mesa	Glavni grad Grčke	Ž	Dva ista slova	Stara	
Svjetski misijski dan djece													
Mjesto										Sati Tona			
Na (njem.)			Zgrada muslim. šefa Njemačka								EC Mjesto zabave		
Iznad				Bogataš Vrsta kolača						Dvije (ikav.) Vrsta kolača			
			Prema			Stanovnik u Arabiji Papige							Moja (lat.)
			Umjetnik				Italija Konj (tur.)			Broj Barij			
			Omot na dvetu					Obrambeni igrač Dušik				E 5 rimski	
			Prigodna čestitka										

Rješenja iz prošlog broja: DOŠAŠĆE, BADNJI DAN, SRETAN BOŽIĆ.

BL. PAULINE MARIE JARICOT

(22.7.1799. – 9.1.1862.)

UTEMELJITELJICA DJELA ZA ŠIRENJE VJERE I ŽIVE KRUNICE

Tri lekcije iz života blažene Pauline Jaricot...

Postoje tri aspekta Paulinina života i svjedočenja misionarskog poziva koji može biti uzor našim životima.

Predanost misiji svaki dan. Za Pauline misija nije bila rezervirana za određene trenutke, već za svaki dan. "Krugovi" radnika u tvornici svile njezine obitelji obećali su dnevnu molitvu i redovitu žrtvu. Molimo se svaki dan za one koji služe u misijskim crkvama diljem svijeta, te za siromašne i ranjive koji čuju njihovu poruku o „nadi koja spašava“!

Vizija cijelog svijeta. Pauline je snažno osjećala da pomoć ponuđena misijama njezina vremena treba biti univerzalna – da nitko ne bude zaboravljen. Kada je Društvo za širenje vjere službeno ustanovljeno 3. svibnja 1822., ista vizija je prevladala – molitva i žrtva za misije svijeta.

Živjeti u ljubavi. Kao mlada žena, Pauline je izrazila želju da "voli bez mjere, bez završetka." Naša bi se ljubav trebala izliti u zajednicu, šireći se izvan nas samih, do onih dalekih mjesta, gdje nitko ne gleda.

